

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ Κ ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' * ΕΤΟΣ ΚΔ * ΤΕΥΧΟΣ 4 * ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Διμηνιαίο Περιοδικό
της Ιεράς Μητροπόλεως
Κισάμου & Σελίνου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΚΔ
ΤΕΥΧΟΣ 4
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

ΙΔΡΥΤΗΣ:

Ό Σεβ. Μητροπολίτης
πρ. Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ίερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου
Κίσαμος Χανίων Τ.Κ. 73400
Τηλ.: 28220 22128 - 22018
Ήλεκτρονική Διεύθυνσις: www.imks.gr
E-mail: info@imks.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

2492

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
Συνδρομές προαιρετικές
Άριθμ. Λογαριασμού Έθνικης
Τραπέζης της Ελλάδος:
390/54013303

Έξωφυλλο: Ή Κοίμησις της Θεοτόκου. Φορητή
είκονα της Ί.Μ. Γωνιάς (15ος αι.)
Όπισθόφυλλο: Ί. Μονή Χρυσοσκαλιτίσσης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τό Κάλλος της Θεοτόκου.

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. Άμφιλοχίουσελ. 99

Παναγία ή Γλυκοφιλοῦσα (Τό Πορτραῖτο της Μάνας).

Του Σεβ. Μητροπολίτου πρώην Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. Είρηναίουσελ. 100

Θεομητορικά Άπόβραδα. Πάμε στις Παναγιάς τά Ίσπερνά.

Του Πανσο. Άρχιμ. π. Ίγνατίου Χατζηνικολάου,
Ίεροκήρυκος της Ί. Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου - τ. Λυκειάρχουσελ. 101

Θεομητορικές Έορτές καί Άκολουθίες του Καλοκαιριού. (Α΄ Μέρος).

Του Φιλολόγου κ. Γεωργίου Λουπάση
.....σελ. 102-106

“Κεχαριτωμένη...”.

Της κ. Φωτεινής Σεγρεδάκη. Λαογράφου-Συγγραφέωςσελ. 107

Έκοιμήθη ό Άρχιεπίσκοπος Κρήτης Κυρός Τιμόθεος.

Άνακοινωθέν Ί. Συνόδου της Έκκλησίας Κρήτης.
Ψηφίσματα της Ένορίας Γαβαλομουρίου καί του Δήμου Βουκολιώνσελ. 108-111

Τό δίδαγμα του πιθήκου

Του Πρωτοπρ. π. Ευαγγέλου Παχυγιαννάκη.
Άρχιεπ. Ίπιτρόπου Ί.Μ. Πέτρας & Χερρονήσου
.....σελ. 112

Τά ξωκλήσια μας.

Του κ. Ίωάννου Σκουλούδη.Λαογράφου.
.....σελ. 113

Άντίχριστοι Αίρετικοί. Οί κλέπτες της ψυχής μας.

Του Πρωτοπρ. π. Έμμανουήλ Μπαριωτάκη.
Άρχιεπ. Ίπιτρ. Δυτ. Κισάμου-Έφημερίου
Ί.Ν.Μεταμ. Σωτήρος Κισάμουσελ. 114-115

Δελτίον Τύπου. Της Ί.Μ. Κισάμου & Σελίνου

.....σελ. 116

Ό Ί.Ν. του Άγ. Πνεύματος Στροβλών.

Του κ. Θεοδώρου Ήλιάκη. Νομικού Συμβούλου
του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.σελ. 117

Τό Χρονικό της Μητροπόλεώς μας.

.....σελ. 118-126

Δωρεές υπέρ των Ίδρυμάτων της Ί. Μητροπόλεως

.....σελ.127

Τό κάλλος τῆς Θεοτόκου

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. Ἀμφιλοχίου

Αύγουστος, ὁ μήνας τῆς Παναγίας. Μήνας τιμῆς πρὸς τὴν «Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ». Ἡ γλυκιά φυσιογνωμία τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου, τῆς μητέρας ὅλου τοῦ κόσμου, μὰ καὶ τοῦ κάθε ἀνθρώπου, δεσπόζει σέ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαίτερα τὸν μήνα Αὐγούστο.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι τὸ ἀσάλευτο στήριγμα τῆς Ρωμοσύνης σέ ὅλους τοὺς κλυδωνισμούς καὶ τίς δοκιμασίες του, ἡ πίστη καὶ ἡ ἐλπίδα γιὰ νίκη καὶ ἀνάσταση, ἡ εὐλογία καὶ ἡ σκέπη. Εἶναι ἡ ἅγια τῶν ἁγίων, ἡ καταφυγὴ τῶν καταπονουμένων, ἡ λευκὴ βακτηρία τῶν τυφλῶν, τῶν πεινασμένων ἢ τροφὴ, πάντων θλιβομένων ἢ χαρὰ καὶ τῶν ἀδικουμένων προστάτις, ἡ μεγάλη μεσίτρια πρὸς τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης. Εἶναι μία ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά, μία σεμνὴ παρουσία, ἓνα ρόδο, ἓνα κουκί θυμίαμα στό λιβανιστήρι τῆς γαϊγιᾶς, μιὰ ἀχτίδα ἡλίου στὴν κλειστὴ κάμαρη, ὁ ἡλιος τοῦ χιονιοῦ μας, ἡ διακόνισσα τοῦ Ἄθω. Πάντοτε Φανερωμένη, πάντοτε ἔτοιμη. Περισσότερο ζωντανὴ στὴν Κοίμησή Της. Πάντοτε παροῦσα στά πολυάνθρωπα πανηγύρια, μὰ καὶ στίς πάμπολλες μοναχικὲς συνάξεις. Ἡ γλυκιά καὶ ταπεινὴ Αὐτὴ Ὁδηγήτρια ἐπιθυμεῖ καὶ πασχίζει νὰ μᾶς ἀνοίξει δρόμους ζωῆς καὶ νὰ ὀδηγήσει τὰ βήματά μας στό ξέφωτο μιᾶς ἐλπιδοφόρας ἀνατολῆς, δίχως τὴ σκλαβιά τοῦ θανάτου. Στόν κόσμο τῆς ἄδυτης Ἀνάστασης καὶ τοῦ Πάσχα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς, ὅπου ἡ παρουσία Της αἰσθητοποιεῖ τὸ θροῖσμα τῆς ἐλπίδας σέ ζωντανό παλμό ζωῆς. Καὶ τοῦτο γιατί ἡ Παναγία γίνεται Θεοτόκος, γεννᾶται δι' Αὐτῆς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ πῶς ἔγινε αὐτό; Ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ Παναγία ἦταν ἀγνή, ἦταν ταπεινὴ, ἦταν καθαρὴ, ἦταν ὑπάκουη. Ἐπειδὴ ἡ Παναγία ἦταν καλὴ,

ἦταν ὠραία, εἶχε τὸ κάλλος τὸ ἀληθινόν καὶ ἐράσιμον, τὸ περὶ τὴν «θείαν καὶ μακαρίαν φύσιν».

Αὐτὸ τὸ κάλλος τῆς Παναγίας ἠράσθη ὁ Κύριος καὶ κατέβη. Τὸ κάλλος τῆς ταπεινότητος καὶ τῆς καθαρότητος Της εἶναι ἐκεῖνο πού «οὐράνωσε τὴν γαϊώδην φύσιν ἡμῶν». Γι' αὐτὸ βλέπομε ὅτι ὅλη ἡ ἱστορία καὶ ὅλη ἡ κτίσις ὀδηγεῖ εἰς τὴν Παρθένο, τὸ δὲ κάλλος καὶ ἡ δόξα

Της εἶναι ὁ τόκος Αὐτῆς, δηλ. εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου, αὐτὸ τὸ κάλλος καὶ αὐτὸ τὸ φῶς καλύνει, ὁμορφαίνει καὶ δίδει νόημα σέ ὅλη τὴν δημιουργία. Ἔτσι ἡ Παναγία ἀνακεφαλαιώνει τὴν ἱστορία, φωτίζει τὴν κτίση, μᾶς παρουσιάζει τὴν Θεολογία, εἶναι στὴν κόγχη τοῦ ἱεροῦ, εἶναι μέσα στὴν καρδιά μας, τὴν στιγμή πού εἴμαστε ταπεινοὶ καὶ καθαροί. Αὐτὸ τὸ κάλλος καλοῦμαστε νὰ προσεγγίσουμε, νὰ ψηλαφίσουμε, νὰ ἐνστερνιστοῦμε, νὰ γευτοῦμε.

Ὅμως... πῶς νὰ ὑπάρξει ψηλάφηση, γεύση καὶ προσέγγιση τοῦ Θεοῦ κάλλους Της, ὅταν ζοῦμε σ' ἓνα κόσμο ὁ ὁποῖος ἐλπίζει μόνον στόν ἑαυτό του; Σ' ἓνα κόσμο πού δέν βλέπει ἢ βλέπει ὅ,τι θέλει καὶ ὅ,τι τὸν συμφέρει; Πού δέν κλίνει τὴν κεφαλὴ νὰ ἀκούσει τὸν ἄλλο στὴν ἀγωνία του, τὴν φτώχεια, τὸν πόνο, τὸν θάνατο; Σ' ἓνα κόσμο πού παραμένει κλειστός ἀναζητῶντας λύτρωση σέ ψεύτικους Θεούς, ὅπως ὁ διαλογισμός, οἱ ἀνατολικὲς θρησκείες, τὰ ὑλικά ἀγαθά; Σ' ἓνα κόσμο πού παραμένει κλειστός στόν θάνατο, ζῶντας τὴν ψευδαίσθηση ὅτι ἡ πέτρα τοῦ μνήματος εἶναι τὸ τέλος τῆς ζωῆς; Μονάκριβη ἐλπίδα τοῦ κόσμου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παναγία ἡ Γλυκοφιλοῦσα (Τό πορτραῖτο τῆς Μάνας)

Μτέρα καί Παρθένος ἡ Παναγία. Ἔτσι τήν καθιέρωσε τό Δόγμα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ἔτσι τήν ψάλλει ἡ τρυφερή Μαριακή Ὑμνολογία καί ἔτσι τήν βιώνει ἡ εὐσέβεια τοῦ Λαοῦ μας: «**Ακατάληπτον ἐστί τό τελούμενον ἐν Σοί... καί Ἀγγέλοις καί βροτοῖς Μητροπάρθενε Ἀγνή...**».

Κι ἡ Ὁρθόδοξη Εἰκονογραφία μας ἔτσι παρουσιάζει τήν Παναγία: Νά κάθεται στό θρόνο της καί νά

**Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. Εἰρηναίου**

κρατᾷ τό μικρό Χριστό στήν ἀγκαλιά

της, νά τόν γλυκοφιλεῖ... Ἔτσι ὅπως ἔκανε καί κάνει ἡ ἀρχέγονη, ἡ αἰώνια Μάνα γιά τό παιδί της.

Μιά εἰκόνα, μιά παράσταση ἀπό τίς ὠραιότερες καί τιμιώτερες εἰκόνες τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Μιά εἰκόνα, πού χάνεται κι αὐτή σιγά-σιγά ἀπό τό σημερινό κόσμο.

Ἡ σημερινή (σπάνια) Μάνα δέν κάθεται πλειά νά κρατᾷ τό παιδί στήν ἀγκαλιά της καί νά τοῦ δίνει τίς πρῶτες καί ἀνεπανάληπτες χαρές τῆς ζωῆς. Ἡ σημερινή Μάνα δέν ἔχει καιρό γιά τά παιδιά της. Μόλις τά γεννήσει (ἂν δέν τά σκοτώσει στήν κοιλιά της), τά παραδίδει ἀμέσως στό βρεφικό σταθμό, ὕστερα στόν παιδικό σταθμό καί ὕστερα σά κανάλια...

Γιά νά γίνουν τά παιδιά αὐτό πού βλέπουμε σήμερα ὀλόγουρά μας.

Ἄρνητές καί ἐχθροί τῶν Γονέων των, χούλιγκαν, σκληροί στούς συνανθρώπους των καί στούς ἴδιους τούς ἑαυτούς των.

Καί μέσα στή ζωφερή αὐτή εἰκόνα τῆς

σημερινῆς οἰκογένειας καί κοινω- νίας, ὁ Δεκαπενταύγουστος τῆς Παναγίας μᾶς παρουσιάζει μαζί μέ τό Ἄκραντο Σκῆνωμά της καί τήν Γλυκοφιλοῦσα Μάνα τοῦ Θεοῦ καί Μάνα τοῦ Ἀνθρώπου.

Γιά νά ὑπενθυμίσει στή γυναίκα τή Μητρότητα, τό ὑπέρτατο χρέος τῆς ὑπαρξης της. Γιά νά ὑπενθυμίσει σά Νειᾶτα (κορίτσια καί ἀγόρια), τήν ἀγία εἰκόνα τῆς οἰκογένειας, πού ὁ σημερινός

πολιτισμός τήν ἔχει πε- τάξει σά ἀπορρίματα

τοῦ καταναλωτισμοῦ.

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού φυλάει στούς Ναούς της τά Κονίσματα τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἀγίων, φυλάει ἐπίσης στίς ἐορτές καί τίς παραδόσεις της ἱερές τίς μνήμες καί ἀξίες τῶν ἀγίων πραγμάτων τῆς ζωῆς, γιά νά διδάσκει καί νά ἐνθαρρύνει κείνους, πού ἀγωνίζονται νά κρατήσουν τόν ἄνθρωπο σάν Θεῖο Δημιούργημα, τή ζωή του σάν Ἱερουργία καί τίς Κοινωνίες του, ἐπίγειο πρότυπο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄπό τό βιβλίο: “Ἀπό τίς Ἐορτές τῆς Ἐκκλησίας μας”. Χανιά. 2000

Πᾶμε σῆς Παναγίας Τά 'σπερνά

Χτύπησαν οἱ Αὐγουσιاتیκες ἔσπερινές καμπάνες. Τὴν ὥρα πού πάει νά δύσει ὁ ἥλιος, κάποιες φλόγες τῶν κεριῶν καὶ τῶν καντηλιῶν φωτίζουν τὸ εἰκόνισμα τῆς Παναγίας, ἐκείνης πού γέννησε τὸν «Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης».

Χτύπησαν οἱ καμπάνες, πᾶμε σὴν παράκληση τῆς Παναγίας. Πᾶμε νά ανάψωμε κερὶ στό μανουάλι τῆς μέ τῆ φλόγα τῆς καρδιάς μας. Πᾶμε νά γονατίσωμε σιωπηλοὶ μπροστὰ σὴν κράζουσα Σιωπὴ, πού ἐκπέμπει γλυκοὺς μυστικούς φθόγγους σέ χίλιες κλίμακες. **Πᾶμε, μᾶς περιμένει...**

Ὁ «**Παρακλητικός Κανὼν**» μέ τούς μελωδικούς ὕμνους πρὸς τὴν «**Δέσποινα τοῦ κόσμου**», πού ξετυλίγονται καθὼς πάει νά σβήσει τὸ θερινὸ λιοπύρι, εἶναι ἡ λατρεία τῆς Ὁρθόδοξης ψυχῆς.

Ἐνῶ μέσα στό Αὐγουσιάτικο δειλινὸ μᾶς ἔρχεται ἡ γλυκεῖα ἀπήχηση ἀπὸ τὴν εὐωδιαστὴ φύση, ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ συγκεντρώνει ὅλη τὴν εὐλάβεια τῆς ἀνήσυχης, καὶ ἴσως καὶ πληγωμένης καρδιάς μας. Γιατί ἡ Παρθένος, πού ὅλα σὴν ζωὴ τῆς εἶναι μυστήρια «**ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ὑπερένδοξα**», συνδυάζει τὴν μεγαλύτερη ἀγιότητα μέ τὴν μεγαλύτερη δημιουργικότητα. «**Καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν**», «**τιμιωτέρα τῶν Χερουβὶμ καὶ ἔνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ**», εἶναι ταυτοχρόνως τρυφερή, ἀπαλή, μέ ἀπέραντη κατανόηση στόν ἄνθρωπο καὶ ἰδιαίτερος θά λέγαμε σιὸς νέους. Ἡ Κυρία τῶν ἀγγέλων μεσιτεύει γιὰ τούς νέους μας, πιο δυνατὰ καὶ πιο ἀποτελεσματικὰ στόν Υἱὸν τῆς. Ἐτσι, μέ τὴν σιωπηλὴ τῆς στάση κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ὀδύν σὴν ἔκφραση, χωρὶς καμμιά κατακτητικὴ προσπάθεια κατακτᾷ τίς νεανικὲς καρδιές κι αὐτές τίς πιο ἀτίθασες.

Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς παίρνομε νά βαδίζωμε κάθε Δεκαπενταύγουστο στὰ ἴδια βήματα τῶν πατέρων μας. Γονατιστοὶ στό ἴδιο μάρμαρο πού γονάτιζε ἡ μητέρα μας, ὁ πατέρας μας, ὁ παππούς καὶ ἡ γιαγιά μας ψάλλομε ταπεινά καὶ μέ τὴν γλυκύτητα τῆς καρδιάς μας τὴν παράκληση μπροστὰ σὴν εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας

Τοῦ Πανος. Ἀρχιμανδρίτου
π. Ἰγνατίου Χατζηνικολάου
Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου
τ. Λυκειάρχου

Θεοτόκου: «**Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι».**

Κάθε τροπάριο, κάθε μεγαλυνάριο γίνεται καὶ ἓνα ρυάκι πού παρασύρει τὴν ὑπαρξή μας στόν ὠκεανὸ τῆς χαρᾶς τῆς Μεγαλόχαρης. Κάθε ὕμνος μιά ἀστραπή πού φωτίζει μέ ἱλαρὸ φῶς τὸν ἐσωτερικὸ μας κόσμον.

Καὶ τὴν ὥρα πού ὁ νέος ἄνθρωπος στέκεται γεμάτος ἐκσταση μπροστὰ στόν «**χρυσοπλοκώτατον πύργον**» καὶ τὸν «**ἡλιοστάλακτον θρόνον**» κατασταλάζει, ἀναθέτει, ὀλόψυχα «**τὴν πᾶσαν ἐλπίδα του**» γιὰ τὸ αὔριο, γιὰ τὸ μέλλον του σὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Καὶ «**ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων**» σταλάζει μυστικά χίλιων εἰδῶν ἀθάνατες χαρές στὰ τρῖσβαθα τῆς ψυχῆς μας.

Οἱ πιστοὶ πηγαινομε σὴν Παναγία, νιώθομε ἄλλοι ἄνθρωποι. Βγαίνομε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πιο μαχητικοί, πιο δυνατοί, πιο ρωμαλέοι, πιο αἰσιόδοξοι.

Στόν σύγχρονον κόσμον ἐλάχιστα πράγματα βρίσκομε πού νά εἶναι ὠραῖα, μεγάλα καὶ ἀληθινά, γιατί ἡ ἀμαρτία ἔχει καταμολύνει τὸ κάθετι. Ὅμως, καθὼς ἀτενίζομε τὴν «**Καθέδραν τοῦ Βασιλέως**» μέ τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων σὴν μητρικὴ τῆς ἀγκαλιά, καὶ καθὼς ἐκείνη μᾶς χαμογελᾷ καὶ μᾶς ἀγκαλιάζει μέ τὸ γλυκὸ βλέμμα τῆς, τὸ γεμάτο θωπεία καὶ πραότητα, μεταλαβαίνομε ἄρρητη καὶ πρωτόγνωρη χαρὰ. Οἱ πόθοι μας γίνονται ἀγιότεροι. Οἱ ἐλπίδες μας πού τόσες φορές μᾶς τίς πρόδωσαν συνάνθρωποί μας, ζωντανεύουν. Δέν εἴμαστε μόνοι μας. Δέν μᾶς κόβονται τὰ πόδια μας. Δέν μᾶς περιμένει ἡ κόλασις. Ἄνοιξε ὁ Παράδεισος. Δέν καθήκαμε. Ἄν καὶ θνητοὶ καὶ πρόσκαιροι σ' αὐτόν τὸν κόσμον, γινόμαστε «**μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου**». Μπήκαμε στό ρυθμὸ τῆς αἰωνιότητος. Τὸν ρυθμὸ πού εἶναι ἀναλλοίωτος, ὅπως καὶ ὁ αἰώνιος Θεός. Ὁ Υἱὸς καὶ Θεός τῆς Παναγίας μας. Ὁ Θεός ὅλων μας. Ὁ Πατέρας καὶ Θεός μας.

Θεομητορικές Εορτές και Άκολουθίες του καλοκαιριού

(ΜΕΡΟΣ Α')

ΔΕΚΑ ΚΑΙ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΚΑΙ

Του κ. Λουπάση Γεωργίου - Φιλολόγου

1. ΟΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κατά τη διάρκεια της νηστείας του Δεκαπενταυγούστου, και μετά τον Έσπερινό, ψάλλονται έναλλάξ στους ναούς οι Άκολουθίες του Μικρού και του Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνος. Τό τυπικό όριζει ότι αυτό συμβαίνει κάθε μέρα εκτός των Σαββάτων και της παραμονής της Θείας Μεταμορφώσεως και της Κοιμήσεως. Όριζει επίσης ότι η αρχή γίνεται από τη Μικρά Παράκληση, ανεξαρτήτως όμως σειράς ή Μεγάλη ψάλλεται στις 2 Αυγούστου, αν τύχει Κυριακή, και την Κυριακή μετά τη Μεταμόρφωση - δηλαδή κάθε Κυριακή και ασχέτως σειράς ψάλλεται η Μεγάλη Παράκληση.

Πρόκειται για δύο Άκολουθίες στις οποίες κυρίαρχο στοιχείο είναι οι Κανόνες. Του Κανόνος της Μικράς Παρακλήσεως ποιητής φέρεται κάποιος μοναχός όνόματι Θεοστήρικτος από την Βιθυνία, και άλλους όμως ό Θεοφάνης ό Όμολογητής. Πρόκειται ένδεχομένως για τό ίδιο πρόσωπο, του οποίου τό κοσμικό όνομα ήταν Θεοφάνης και τό καλογηρικό Θεοστήρικτος, είναι δέ άγνωστο πότε έζησε. Του Κανόνος της Μεγάλης Παρακλήσεως ποιητής είναι ό αυτοκράτωρ Νικαίας Θεόδωρος Β' ό Λάσκαρις (1223-1258).

Λεπτομέρεια σημαντική και ιδιαίτερος διδακτική για τόν σημερινό άνθρωπο, καθώς βλέπομε ένα βασιλέα να κατεβαίνει από τόν γήινο θρόνο του και γονυπετής να άπευθύνει ίκετηρίους λόγους προς τήν Θεοτόκο.

Και οι δύο Κανόνες, από τους οποίους παλαιότερος φαίνεται ό Μικρός, ανήκουν ως προς τό μέλος στον πλάγιο του τετάρτου ήχο, ένώ οι ώδες τρίτη και έκτη έχουν τόν ίδιο είρμό. Κοινό γνώρισμά τους είναι ό εύλαβής λυρισμός, τό πάθος και η κατάνυξη τήν οποία υποβάλλουν. Οι ποιητές τους - δηλαδή οι πιστοί - άπευ-

θύνουν ίκεσία προς τήν Θεοτόκο για μεσιτεία της υπέρ υγείας σωματικής και ψυχικής, υπέρ άφέσεως των άμαρτιών, υπέρ προστασίας από τήν έπιβουλή και έπήρεια του πονηρού. Μέσα από ποιητικότερες εικόνες στις οποίες ό φυσικός υλικός κόσμος έχει πλούσια παρουσία έκπορεύονται πολλά μηνύματα που προκαλούν έντονους συναισθηματικούς κυματισμούς: Καταιγίδα (συμφορών), τρικυμία (λυπηρών), ποταμός (έλέους), κάμιнос (συμφορών και θλίψεων), όπλον και τεΐχος (ή Παρθένος), νέφη (των συμφορών), σκοτασμός (λυπηρών), ποταμός (της ζωής ή Παρθένος), βυθός (θαυμάτων, έλέους), βρύσις (άπείρων θαυμάτων), πηγή άέναος συμπαθείας - άφθαρσίας), νύξ (άμαρτημάτων), κλύ-

δων (παισμάτων), ἀχλύς (παισμάτων).

Πρός τήν ἴδια κατεύθυνση λειτουργοῦν μεταφορές, παρομοιώσεις, εὐστοχα ἐπίθετα καί ἄλλα ἐκφραστικά μέσα. "Ὅλα αὐτά καθιστοῦν τούς δύο Κανόνες κείμενα, πέραν τοῦ περιεχομένου, ἰδιαίτερος θελκτικά, πού μάλιστα στό αἰσθητήριο τῶν πιστῶν γίνονται ἀκόμη πιό προσφιλή γιά τήν ἀπλότητα τῆς γλώσσας καί γιά τή γλυκύτατη μελωδία - τή γνωστή καί ἀπό ἄλλα μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅμως οἱ Ἀκολουθίες τῆς Μικρᾶς καί τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως δέν περιλαμβάνουν μόνο τούς Κανόνες. Μικρά σέ ἔκταση ἀναγνώσματα καί διαφόρων κατηγοριῶν τροπάρια (καθίσματα, κοντάκιο, μεγαλυνάρια, ἄλλα προσόμοια) πλαισιώνουν τά κεντρικά κείμενα - Κανόνες καί δίνουν πρόσθετο κάλλος σίς Ἀκολουθίες. Ἀξίζει νά τονισθεῖ ὅτι πολλά ἀπό αὐτά εἶναι κοινά σίς δύο Παρακλήσεις. Τοῦτο εἶναι στοιχεῖο τό ὁποῖο πιθανότατα παραπέμπει σέ μακρινό παρελθόν. Ὡς Ἀκολουθία δηλαδή ἡ πρός τήν Θεοτόκο Παράκληση εἶναι πολύ παλαιά, ὅπως φαίνεται ἀπό τήν λιτή πού ἐτελεῖτο κατά τόν 5ο αἰώνα στό ναό τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν. Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου διαμορφώθηκε ἐκτενής ἀκολουθία μέ τήν προσθήκη νέων τροπαρίων ἢ καί τοῦ Κανόνος, ὁ ὁποῖος ἀντικατέστησε τόν ὕμνο ἢ τό Συναξάριο. Στό πλαίσιο αὐτῆς τῆς ἐξέλιξης εἶναι ἐνδεχόμενο νά ἀναμίχθηκαν στοιχεῖα ἀπό τίς δύο Ἀκολουθίες.

Ἀπάνθισμα ἀπό τούς Κανόνες αὐτούς παρατίθενται α) ἡ πρώτη ὠδή τοῦ Μικροῦ καί β) ἡ ὄγδοη τοῦ Μεγάλου.

α) Ὑγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν καί τήν αἰγυπτιαν μοχθηρίαν διαφυγῶν ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα τῷ λυτρωτῇ καί Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρός σέ καταφεύγω σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καί Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καί δεινῶν μέ διάσωσον.

Παθῶν μέ τaráπτουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαι μου τήν ψυχὴν εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καί Θεόν, δυσωπῶ,

Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν σοί γάρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω καί τήν ψυχὴν καί τήν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τό σῶμα καί τήν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας καί προνοίας τῆς παρά σου, ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

β) Τόν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα καί ἐν βάτῳ πυρί τό τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μουσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα Κύριον, ὑμνεῖτε καί ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Διά σπλάγχνα ἐλέους σου, Παρθένε, μή παρίδης, σεμνή, ποντούμενον μέ σάλῳ βιοτικῶν κυμάτων· ἀλλά δίδου μοί χεῖρα βοηθείας καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις καί θλίψεις καί ἀνάγκαι εὐροσάν με, Ἀγνή, καί συμφοραί τοῦ βίου καί πειρασμοί μέ πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλά προσήθι μοι καί ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σέ λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαράν καί εὐφροσύνην· καί ἐν ταῖς νόσοις ταχινήν βοήθειαν· καί ἐν τοῖς κινδύνοις ρῦσιν καί προσάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε θεία καί μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσή λυχνία, λαμπάς ἄσβεστος· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καί μητέρων ὠραῖσμα καί κλέος.

Εἶναι γνωστό ὅτι θεματικῶς οἱ ἐννέα ὠδές τῶν Κανόνων ἀντιστοιχοῦν σέ ἰσάριθμες ὠδές - προσευχές τῆς Βίβλου. Ἡ πρώτη ὠδή σχετίζεται μέ τή διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἀπό τούς Ἑβραίους καί μέ τή λύτρωσή τους ἀπό τή δουλεία τοῦ Φαραώ. Ὁ ποιητής ἐδῶ παραλληλίζει τό συγκεκριμένο περιστατικό μέ τή λύτρωση ἀπό τούς πειρασμούς καί τήν ἀμαρτία, λύτρωση γιά τήν ὁποία ἀπευθύνει ἰκεσία στήν Θεοτόκο. Ἡ ὄγδοη ὠδή σχετίζεται μέ τόν ὕμνο τῶν τριῶν παίδων εἰς τήν κάμινον τοῦ πυρός. Ὁ ποιητής τοῦ Μεγάλου Κανόνος δέν συσχετίζει πρός τό γεγονός αὐτό τήν ὄγδοη ὠδή του, χρησιμοποιοῖ ὅμως εἰρμό στον ὁποῖο ὑπάρχει ἡ πασίγνωστη φράση,

ἀπό τόν ὕμνο τῶν Τριῶν Παίδων, «τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰώνας».

2. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ (15 Αύγουστου)

Κατά τήν παράδοση, ὅταν ὁ Ἰησοῦς θέλησε νά παραλάβει κοντά του τήν Μητέρα του, ἔστειλε τρεῖς ἡμέρες ἐνωρίτερα τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ, γιά νά τῆς μεταφέρει τό μήνυμα. Αὐτή χάρηκε χαρά μεγάλη καί ἄρχισε νά ἐτοιμάζεται. Πῆγε στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν γιά νά προσευχηθεῖ, ὅπως τό συνήθιζε καί ὅπως εἶχε πράξει ὁ Υἱός της λίγο πρὶν ἀπό τή σταυρική του θυσία. Κατά τή μετάβασή της ἐκεῖ τὰ δένδρα ἔκλιναν τίς κορυφές τους, γιά νά τήν προσκυνήσουν καί γιά νά ἀποδώσουν τήν πρέπουσα τιμή.

Στή συνέχεια ἐπέστρεψε στήν οἰκία της, ἡ ὁποία - ἀφοῦ ἐκ θαύματος σεισθήκε σάν ἀπό σεισμό - φωταγωγήθηκε καί καθαρίσθηκε ἀπό τήν ἴδια τή Θεοτόκο. Ἡ ὁποία στή συνέχεια προσκάλεσε συγγενεῖς καί γείτονες καί ἐτοίμασε τήν νεκρική κλίνη. Οἱ γυναῖκες πού συγκεντρώθηκαν ἄρχισαν νά θρηνοῦν, ὅμως ἡ Θεοτόκος τίς παρηγόρησε καί ὑποσχέθηκε ὅτι θά ἐξακολουθήσει νά τίς διαφυλάττει ἀπό τόν οὐρανό, ὅπου στό ἐξῆς θά βρίσκεται, καί ἐκεῖνες καί ὁλόκληρο τόν κόσμο. Ὅρισε ἐπίσης νά λάβουν τὰ δυό φορέματά της δυό χῆρες γυναῖκες πού ἦταν φίλες της καί τρέφονταν ἀπό αὐτήν. Στή συνέχεια ἀκούστηκε ἤχος δυνατῆς βροντῆς, συγκεντρώθηκαν σύννεφα πού ἀνάρπασαν καί μετέφεραν στό σημεῖο ἐκεῖνο ἀπό τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ὄλους τους Ἀποστόλους, Ἱεράρχες καί μετέπειτα ἁγίους. Στόν δικό τους θρῆνο ἡ Θεοτόκος ἀπάντησε μέ τήν παράκληση νά μή μετατρέψουν σέ πένθος καί λύπη τή χαρά της. Ζήτησε ἀπό αὐτούς νά ἐνταφιάσουν τό σῶμα της μέ τόν τρόπο πού θά τό προετοιμάζε στήν νεκρική κλίνη. Ἀφοῦ ἦρθε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί τῆς ἀπέδωσε προσκύνηση, ἡ Θεοτόκος ἀποχαιρέτισε τούς συγκεντρωμένους καί ξάπλωσε στήν κλίνη. Ἀπηύθυνε δεήσεις καί ἱκεσίες στόν Υἱό της γιά τήν εἰρήνη τοῦ κό-

σμου, μετέδωσε στούς ἀποστόλους καί στούς ἱεράρχες ἀπό τήν εὐλογία του καί παρέδωσε τήν ἀγία της ψυχή στά χέρια του, στά χέρια τοῦ Υἱοῦ της καί Θεοῦ, ὁ ὁποῖος βρισκόταν ἤδη πάνω ἀπό αὐτήν.

Ἀκολούθησαν ἐγκώμια ἀπό τόν Πέτρο, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι Ἀπόστολοι παρελάμβαναν τήν κλίνη μέ τό σῶμα. Συγχρόνως ἄγγελοι περιίπαντο καί ἔψαλλαν οὐράνιους ὕμνους. Κατά τήν πορεία πρὸς τόν τόπο τοῦ ἐνταφιασμοῦ φθονεροί Ἰουδαῖοι ἀποπειράθηκαν νά προσεγγίσουν καί νά βεβηλώσουν τήν κλίνη καί τό σῶμα τῆς Θεοτόκου, ἀλλά θεία ἐνέργεια τούς ἐμπόδισε τυφλώνοντάς τους, ἐνός δέ πού τόλμησε νά πλησιάσει περισσότερο ἀποκόπηκαν τὰ χέρια. Ἐπειδή ὅμως ἀναγνώρισαν τό σφάλμα τους καί μετανόησαν, ἡ ἀρτιμέλειά τους ἀποκαταστάθηκε ἐκ θαύματος. Ὁ ἐνταφιασμός ἐγίνε στή Γεσθημανή εἰς «καινόν μνημεῖον». Καί ὕστερα ἀπό τρεῖς ἡμέρες, ὅποτε οἱ Ἀπόστολοι πῆγαν καί ἀποσφράγισαν τόν τάφο γιά νά προσκυνήσει τό σῶμα ὁ Θωμάς ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζε κατά τήν ἡμέρα τῆς κηδείας, διαπιστώθηκε ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχαν μόνον τὰ ὀθόνια, ἐνῶ τό σῶμα ἀπουσίαζε, καθῶς μετετέθη στόν οὐρανό, ὅπου ἐνώθηκε ἐκ νέου μέ τήν ψυχή τῆς Θεοτόκου.

Πρόκειται γιά ἀνάσταση τῆς Παναγίας, ὅμοια μέ αὐτήν τοῦ Υἱοῦ της, γιά δήλωση ὅμως τοῦ γεγονότος χρησιμοποιεῖται ὁ ὄρος μετάστασις (καί ὄχι ἀνάστασις καί ἀνάληψις), πρῶτον, διότι τό γεγονός αὐτό δέν μαρτυρεῖται ἀπό τίς Θεῖες Γραφές, ἀλλά μόνον ἀπό τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, δεύτερον, διότι

αυτό τό γεγονός εἶναι δόγμα μυστικό, καί τρίτον, διότι ὡς ἔννοια εἶναι εὐρύτερη, περιλαμβάνει δηλαδή καί τήν ἔννοια τῆς ἀναστάσεως.

Ἡ ἑορτή εἰσήχθη στό ἑορτολόγιο περί τά μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνα. Μέχρι τότε οἱ λόγιοι κληρικοί καί λαϊκοί στήν Κωνσταντινούπολη ἀγνοοῦσαν τή σχετική μέ τήν μετάσταση τῆς Θεοτόκου παράδοση. Σύμφωνα μέ μαρτυρία τοῦ ἱστορικοῦ Νικηφόρου Καλλίστου, ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος, στό τέλος τοῦ βου αἰῶνα, ὄρισε νά ἑορτάζεται ἡ Κοίμηση σταθερά σίς 15 Αὐγούστου, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἑορτάζονταν τά ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Γεσθημανῆ, ὅπου τιμοῦν τόν Τάφο τῆς Παναγίας. Τό πλῆθος τῶν ὕμνων οἱ ὁποῖοι ἔκτοτε δημιουργήθηκαν γιά τή μεγάλη αὐτή ἑορτή μαρτυρεῖ τό μέγεθος τῆς ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ πού οἱ χριστιανοί τρέφουν γιά τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου. Στούς ὕμνους αὐτούς ἀνευρίσκονται πλῆθος στοιχεῖα τά ὁποῖα ἔχει περισώσει ἡ σχετική μέ τό θέμα παράδοση. Μικρό δείγμα ἀποτελεῖ τό Δοξαστικόν τῶν σιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁκτάηχο κατά τό μέλος, τό ὁποῖο ἀναφέρεται σέ λεπτομέρειες ἀπό τήν κηδεῖα τοῦ σώματος τῆς Θεοτόκου καί τοῦ ὁποίου παρατίθεται τό μεγαλύτερο μέρος.

“Θεαρχίῳ νεύματι πάντοθεν οἱ θεοφόροι ἀπόστολοι ὑπό νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι, καταλαβόντες τό πανάχραντον καί ζωαρχικόν σου σκῆνος ἐξόχως ἠσπάζοντο· αἱ δέ ὑπέριταοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις σύν τῶ οἰκείῳ Δεσπότη παραγενόμεναι τό θεοδόχον καί ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι τῶ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δέ προώχοντο καί ἀοράτως ἐβῶν ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· ἰδού ἡ πανάνασσα Θεόποις παραγένονεν. Ἄρατε πύλας, καί ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε τήν τοῦ ἀενάου φωτός Μητέρα...”.

3. ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΝΗΣ (31 Αὐγούστου)

Ὑμῶνα μέ τίς γραπτές πηγές πού ὑπάρχουν (Συναξάρια, Ὁρολόγιο), ἡ τιμία ζώνη τῆς Θεοτόκου φυλασσόταν μαζί μέ ἐσθῆτα τῆς στά Ἱεροσόλυμα ἀπό εὐσεβή παρθένο γυ-

ναίκα. Ἀπό ἐκεῖ τήν μετέφερε στήν Κωνσταντινούπολη ὁ Θεοδόσιος Β΄ (408-450) ἢ ὁ πατέρας του Ἀρκάδιος (395-408) καί τήν παρακατέθεσε σέ λαμπρή θήκη τήν ὁποία ὀνόμασε ἀγία Σορό. Μετά ἀπό 410 χρόνια ὁ Λέων ΣΤ΄ ὁ Σοφός (886-912) ἀνοιξε τήν ἀγία Σορό γιά χάρη τῆς συζύγου του Ζωῆς, ἡ ὁποία εἶχε καταληφθεῖ ἀπό δαιμόνια καί ἀναζητοῦσε θεραπεία. Μέσα στή λάρνακα βρέθηκε «ἡ τιμία ζώνη ὡς νεοῦφαντος ἀποσιλβουσα σφραγίδα ἔχουσα διά χρυσίνης βούλλης καί κωδίκηλλον ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τόν τε χρόνον, τήν ἰνδικτιῶνα καί τήν ἡμέραν καθ’ ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἀγία ζώνη». Ὁ Λέων τήν ἀσπάσθηκε, ὁ δέ πατριάρχης τήν ἔθεσε μέ τά χέρια του ἐπάνω στή βασίλισσα, ἡ ὁποία ἀνέκτησε τήν υἰεῖα τῆς. Ὅλοι ἐδόξασαν τόν Θεό, εὐχαρίστησαν τήν πανάχραντο Μητέρα του καί ἐτοποθέτησαν τήν τιμία ζώνη ἐντός τῆς ἀγίας Σοροῦ, ὅπου καί πρῖν βρισκόταν.

Ἀπό τήν ἀντιπαραβολή τῶν χρονολογιῶν πού παραδίδονται προκύπτει ἀσυμφωνία καί δημιουργεῖται σύγχυση, ἡ ὁποία ἐπιτείνεται ἀπό ἄλλη παράδοση. Σύμφωνα μέ αὐτήν, ἡ τιμία ζώνη μεταφέρθηκε στήν Κωνσταντινούπολη τό 530 ὑπό τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπό τήν ἐπισκοπή Ζήλας τῆς Καππαδοκίας. Στό Συναξάριο ὁμως τῆς 12ης Ἀπριλίου ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀνακομιδή τῆς τιμίας ζώνης στήν Κωνσταντινούπολη ἔγινε ἀπό τήν ἐπισκοπή Ζήλας τό 942 ἐπί Κωνσταντίνου καί Ρωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννητῶν καί «ὑστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγία σορῶ τῶν Χαλκοπρατείων, κατά τήν τριακοστήν πρώτην του Αὐγούστου μηνός». Πιθα-

νότερο θεωρείται ότι η τιμία ζώνη μεταφέρθηκε στη Βασιλεύουσα από την επισκοπή Ζήλας υπό του Άρκαδίου, καθότι η χρυσή σφραγίδα και τό υπόμνημα και η χρονολογία τά όποία βρήκε μέσα στη λάρνακα ο Λέων επιβεβαιώνουν αυτήν την έκδοχή.

Στην άγρυπνία πού ελάμβανε χώρα στο ναό της Θεοτόκου σιά Χαλκοκρατεία εσύχναζαν και έδιάβαζαν άναγνώσματα άκολουθιών πολύ ύψηλά ιστάμενοι της έποχής. Έκει ύπήρχε και άλλο ιερό κειμήλιο, τρίχες από την κεφαλή του Προδρόμου. Σύμφωνα μέ τον

χρονογράφο Γεώργιο Λογοθέτη, σέ έκστρατεία του κατά τών Βουλγάρων νικήθηκε ο Ίσαάκιος Άγγελος (ίσως πρόκειται για τον Κομνηνό, 1057-1059) και έπεσε σιά χέρια του έχθρου λάφυρο πολύτιμο, ο βασιλικός σταυρός, σόν όποιο ύπήρχαν τμήματα της άγίας ζώνης και του Τιμίου Ξύλου.

Τό πολύτιμο αυτό λάφυρο άφιέρωσε άργότερα, τό 1101, ο ήγεμόνας της Σερβίας Λάζαρος στή μονή Βατοπεδίου. Στην πίσω όψη του Σταυρού άναγράφεται στή σερβική γλώσσα σχετική άφιέρωση: «Λάζαρος έν Χριστώ τῷ Θεῷ Κνέζης Σερβίας και βασιλεύς Γραικίας άναπίθημι τό κραταιόν όπλον σύν τῇ άχράντῳ ζώνῃ της Παναγίας μου τῇ Μονῇ Βατοπεδίου της βασιλείας μου».

Σημειώτέον ότι σίς 2Ίουλίου έορτάζεται «ή κατάθεσις έν τῇ άγία Σορῶ της τιμίας έσθήτος της Θεοτόκου». Κατάθεσις ή όποία έγινε επί Λέοντος του Α΄ (457-474) Τό ιερό αυτό κειμήλιο βρέθηκε στή Γαλιλαία από τους άδελφούς Γάλβιο και Κάνδιδο, προσκυνητές

τῶν Άγίων Τόπων. Τό εφύλασσε μία ήλικιωμένη γυναίκα, από την όποία τό πήραν κρυφά, τό μετέφεραν στήν Κωνσταντινούπολη και προσπάθησαν, αλλά μάταια, νά τό άποκρύψουν. Στή συνέχεια ενήμερωσαν τον αυτοκράτορα, ο όποίος πλήρης χαρᾶς έναπέθεσε τό ιερό θησαύρισμα στο ναό της Θεοτόκου σίς Βλαχέρνες τον όποιο είχε άνεγείρει ή βασίλισσα Πουλχερία. Κατά μία μάλιστα παράδοση τίς οικοδομικές έργασίες ολοκλήρωσε ο Λέων.

Οί δυό έορτές, οί σχετικές μέ ιερά κειμήλια από την ένδυμασία της Θεοτόκου, έχουν την επί πλέον όμοιότητα στον τρόπο μέ τον όποιο τά ιερά κειμήλια άκολουθήσαν τό δρόμο προς την βασιλίδα τών πόλεων. Η στενή σχέση φαίνεται μέσα και από την ύμνογραφία τους: έχουν κοινά τό άπολυτίκιο, άλλα τροπάρια, έναν από τους κανόνες - μέ κατάλληλα φρα-

στική προσαρμογή - και στιχηρά τών αίνων μέ τό ίδιο μέλος (Πρός τό: Ως γενναϊον έν μάρτυσιν). Παρατίθεται τό Άπολυτίκιο.

“Θεοτόκε άειπάρθενε, τών ανθρώπων ή σκέπη, Έσθήτα και Ζώνην του άχράντου σου σώματος κραταιάν τῇ πόλει σου περιβολήν έδωρήσω, τῷ άσπόρῳ τόκῳ σου άφθαρτα διαμείναντα· επί σοί γάρ και φύσις καινοτομείται και χρόνος· διό δυσσωποῦμεν σε, ειρήνην τῇ πολιτεία σου δώρησαι και ταίς ψυχαῖς ήμῶν τό μέγα έλεος”.

(Συνεχίζεται)

...Κεχαριτωμένη...

Ἡ Ἁγία-Αγίων...

Ἡ Μεσίτρια, ἡ Πελαγινή, ἡ τοῦ Σουμελᾶ,
ἡ Ριζα τοῦ Ἰεσσαί, ἡ Παλιανή, ἡ λατρευμένη...

Ἡ Παναγία ἡ Εὐαγγελίστρια Gratia Ptena
τῆς Κεχαριτωμένης καὶ ἀπὸ τὶς περιπτώσεις τὶς
συγκλονιστικῆς τῶν θαυμάτων Της, ἡ τῆς
Τήνου...

Τὸ ΣΕΒΑΣ τῆς Ὁρθοδοξίας,
εἶναι ἐδῶ!

Ἡ Παρθένος ἡ Θεοτόκος ἡ
Ἰπτάμενη ἡ Ἀγαθωνίτισσα, εἶναι
ΕΔΩ!!

...Ἄν τὰ Ἱεροσόλημα ἔχουν
ἁγιαστεῖ ἀπὸ τῆ Ζωῆ καὶ τὸ μαρ-
τυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ μας,
ἡ Τήνος εἶναι τὸ καθαγιασμένο
νησί με τὸ Θεῖον κόσμημά του,
τὴν Μεγαλόχαρη, τὸ Ρόδον τὸ
εὐωδιάζον τῆς Πίστης μας...

Ἡ Παναγία μας, ἡ Ὑφαία, ἡ
Ἐλαία ἡ κατάκαρπος, Σέμνωμα
καὶ λατρεία καὶ ταύτιση μεγί-
στων Σημειολογιῶν στό
βίο καὶ τὴν Ἀνάγκη τῆς
χριστιανοσύνης....

Ἐορτάζει!

...Τὰ χιλιάδες προσω-
νύμια σ' ὅλη τὴ χώρα, με-
τρυφερὴν εὐλάβεια, θὰ ἀνέλθουν στὴν
ἄρθρωσή μας, ὡς πλήρως ἀρωματισμένοι
ἀνθοὶ ποῦ ὀλοκλήρωσαν τὸ ζωηρὸ χρωματι-
σμό τους, καὶ ὡς ἤχοι, ποῦ ἀνέπτυξαν τὴ με-
ταλλικὴ μελωδία ποῦ τέρπει τὰ αἰσθήματα
στὴ σεπτὴ μορφή προσφερόμενα!

Τὰ ἁγιοκέρια, θὰ φωτίσουν τὸ ἀσημένιο
τῆς πουκάμισο, τὴν μέταξα τὴν πορφυρὴ, ποῦ
καλύπτει τὸ μέτωπο με τὴν ἄλω τὴ χρυσή, καὶ
τὰ χέρια!!

Τὰ χέρια τῆς Βρεφοκρατούσης καὶ τῆς Κυ-
ρίας, τὰ χέρια τῆς Γοργοεπήκοου καὶ τῆς Καρ-
διώτισσας, τῆς προσευχῆς μας...

Τὰ χέρια τῆς Ἐλεούσας καὶ τῆς Εἰκοσιφοί-
νισσας τῆς Τροοδίτισσας καὶ τῆς Φανερωμέ-
νης...

Τὰ χέρια τῆς Ὀλυμπιώτισσας, τῆς Ἐκατο-
νταπυλιανῆς καὶ τῆς Κανάλας!

Τὰ χέρια τῆς Πελαγινῆς τῆς Μυροβλύτισ-

σας, τῆς Χρυσοπηγῆς, τῆς Γιάτρισσας καὶ τὰ
χέρια τῆς Χρυσάφισσας.

Τὰ χέρια τῆς Διασώζουσας τοῦ Ἄξιον
Ἔστιν τῆς Σπηλιανῆς καὶ τῆς Ἁγίας Σιών...

Τὰ χέρια τῆς Τουρλιανῆς, τῆς τοῦ Ρεῖσ-
δερε «Κρητικιάς», τῆς Χρυσοπετούσας, τῆς εἰς
Τύλιφον «χωριάτισσας» ἐν τῷ
μέσῳ τῶν κλώνων τῆς σεμνότητος
καὶ τῶν «πρασίνων ἐγκωμίων»...

Τὰ χέρια τῆς Μυρτιώτισσας
καὶ τῆς «Μελαχροινῆς» στοὺς Κλά-
δους τῆς Μυρσίνης...

Τὰ χέρια τῆς, τῶν Κρίνων,
Κρίνο!!

Τὰ χέρια ποῦ ἄπτουν Πανά-
για τὸ χρυσὸ σκαλί τῆς ἀνόδου
Της! Στὴ Χρυσοσκαλίτισσα!

Στὰ χέρια τῆς τῶν ἀπάντων
ἐλπίδος, τὰ μυριάδες φιλήματα
θ' ἀνθίσουν ὡς ἑκατομμύρια ὑπό-
λευκα ρόδα καὶ θὰ διαχυθοῦν στὴν
ὄσια ἡμερομηνία, τὴ θερινὴ λα-
μπρή...

Ἡ μέρα ποῦ σμίγει ἡ
Ζωῆ, συσφιγμένη, φυλικά,
συγγενικά, ἀγαπημένη
καὶ ἀγαπησιάρικη καὶ
ἔρωτικὴ, λάμπουσα στὴν

εὐφορία!!

Στὴν εὐδαιμονία τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Γα-
λήνης καὶ τὴν Μεταξωτὴ σκέπη τῆς Μάνας τοῦ
Κόσμου, ἐν τῇ Δόξῃ Της! τοῦ Δεκαπενταύγου-
στου!

Ἡ Ἀκροάτρια τῆς ἀγωνίας μας.

Ἡ Μεσίτρια τῶν ἀναγκῶν μας.

Ἡ Θεραπεινίδα τῶν πληγῶν μας, ΕΚΕΙ!

Ἀναλλοίωτη, Στροργικὴ καὶ Φωτισμένη
ἀένα, τὴ Χάρη τὴ Μεγίστη, ἡ Κε-χα-ρι-τω-μέ-
νη τοῦ Συναξαρίου, ἀπαίρει, στὰ Ὑψη...

Μέ τὸ κάλλος Της νὰ πλημμυρίζει τοὺς
αἰθέρες χρῶμα κι' ἀρώματα ἀπὸ τὸ περοβόλι
καὶ τὸ δενδροβόλι τῆς Ὁρθοδοξίας.

Χρόνια Πολλά!

**Τῆς κ. Φωτεινῆς Σεγρεδάκη
Λαογράφου - Συγγραφέως**

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ο από Γορτύνης και Ἀρκαδίας (1956-1978) Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, ὑπέρτιμος καί ἔξαρχος Εὐρώπης κ.κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ, κλήθηκε ἀπό τόν Κύριο τήν 26η Ἰουλίου 2006 νά διακονεῖ πῆλόν τήν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία. Ἀπό τά ἐπίγεια στά ἐπουράνια, ἀπό τά πρόσκαιρα στά αἰώνια, ἀπό τά ἡυπηρέστερα στά θυμηδέστερα, ἀπό τά παρόντα

στά ἔσχατα. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης φτωχότερη ἀπό τόν ἀποχωρισμό τῆς σωματικῆς παρουσίας του πενθεῖ τόν Πρωθιεράρχη της. Ἡ Κίσαμος τόν ἐκλεκτό γόνον της, Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Τιμόθεος (κατά κόσμον Μιχαήλ Παπουτσάκης), τρίτο κατά σειρά παιδί τοῦ Κωνσταντίνου Παπουτσάκη καί τῆς Ἀρτεμησίας, μετέπειτα μοναχῆς Ἀνθοῦσας, τό γένος Ἐμμανουήλ Καλαϊτζάκη, γεννήθηκε στίς 25 Μαρτίου 1915 στό Γαβαλομούρι Κισάμου. Μετά τίς ἐγκύκλιες σπουδές του στό Δημοτικό Σχολεῖο Γαλατᾶ καί στό ἑξατάξιο Γυμνάσιο Ἀρρένων Χανίων εἰσέρχεται στήν Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν, ἀπ' ὅπου καί ἀρχίζει τήν πορεία του στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Μέγιστη ἤ προσφορά του ἀπό τήν στρατιωτική του θητεία, τόν Ἑλληνοϊταλικό πόλεμο, τήν Γερμανική κατοχή ἕως καί τό τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του. Κηρύττει, συγγράφει, νοθετεῖ, ἔξομολογεῖ, χειροτονεῖ νέους Ἱερεῖς, ἐγκαινιάζει Ναούς, ἀναστηλώνει Ἱερές Μονές, ἰδρύει νέες Μοναστικές Ἀδελφότητες, Κέντρα Νεότητος, Κατηχητικά Σχολεῖα, Αἴθουσες διαλέξεων, Ἰδρύματα φιλανθρωπίας, κοινωνικῆς πρόνοιας, Πολυσχιδές, πολύδενδρο καί καλλικαρπο τό ἔργο του, ἀγκαλιάζει ὅλες τίς πτυχές τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Καθίσταται φωτεινός ὁδοδείκτης ἀφοσιώσεως καί προσφορᾶς πρός τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία. Τιμοθέου τοῦ Σεβασμιωτάτου καί Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου, τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ὑπερτίμου καί ἑξάρχου πάσης Εὐρώπης, αἰωνία ἡ μνήμη...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Αριθμ. Πρωτ. 455

Έν Ηρακλείω, τῆ 26ῆ Ἰουλίου 2006

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, θλίψει βαθυτάτη ἐπί τῆ εἰς Κύριον ἐκδημία τοῦ Προέδρου αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου, ὅστις Θεοφιλῶς διηκόνησε καί ἐτίμησε τήν Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν Κρήτης ἐπί ἡμισυ αἰῶνα ὡς Ἀρχιερεὺς αὐτῆς, συνελθοῦσα εἰς ἕκτακτον σύσκεψιν ἐν Ἡρακλείῳ σήμερον, 26ῆν Ἰουλίου 2006 καί ὥραν 21.00' μ.μ.

α) Ἐτέλεσε Τρισάγιον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος εἰς Κύριον ἀοιδίμου Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου.

β) Ὁρίσεν, ὅπως ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τελεσθῆ εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου τό Σάββατον, 29ῆν Ἰουλίου καί ὥραν 11.00' π.μ.

γ) Ὁρίσεν ὅπως ὁ ἐνταφιασμός τοῦ σκηνώματος τοῦ μακαριστοῦ Πρωθυεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, κατόπιν ἐγγράφου ἐπιθυμίας αὐτοῦ, γενήσεται εἰς τό Ἱερόν Ἡσυχαστήριον Ἁγίας Φωτεινῆς Ἑλληνοπεραμάτων καί,

δ) Ἀπεφάσισεν, ὅπως τό μέν πένθος τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου φέρη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος, τόν δέ ἐπικηδεῖον εἶπη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖος, Τοποτηρητής τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΚΥΡΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
ΕΝΟΡΙΑ ΓΑΒΑΛΟΜΟΥΡΙΟΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Στό Γαβαλομούρι καί στόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου σήμερα 27 Ἰουλίου 2006 καί ὥρα 5.00 μ.μ. συνήλθε σέ ἔκτακτη συνεδρίαση τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τῆς Ἐνορίας Γαβαλομουρίου ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Αἰδес. Χρήστου Καψαλάκη καί στήν ὁποία περιέχεται τό παρακάτω θέμα:

ΘΕΜΑ: Ψήφισμα Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου γιά τό θάνατο τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Ἡ ἔκτακτη συνεδρίασις γίνεται γιά νά τιμήσουμε τό ἐκλιπόντα Ἀριεπίσκοπο Κρήτης Κυρό ΤΙΜΟΘΕΟΝ πού εἶναι καί τέκνο τῆς Ἐνορίας μας.

Ἡ τιμή θά εἶναι ἀντίστοιχη τοῦ ἀξιώματος καί τῆς ξεχωριστῆς προσωπικότητάς του.

1) Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο ἀποφασίζει ὁμόφωνα νά συμμετάσχει ἡ Ἐνορία μας στό πένθος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

2) Νά παρακολουθήσει ἀντιπροσωπεΐα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τήν ἐξόδια ἀκολουθία.

3) Νά δοθεῖ χρηματικόν ποσόν ἀντί στεφάνου στά Ἱδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου Σελίνου.

4) Νά ὑψωθεῖ μεσίστια ἡ σημαία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἰ. Χρυσοστόμου ἐπί τρεῖς ἡμέρες.

5) Νά ἀναβληθεῖ ἡ προγραμματισμένη ἐκδήλωση στήν Ἐνορία Γαβαλομουρίου ὡς ἔσχατο φόρο τιμῆς στόν μακαριστόν Ἀρχιεπίσκοπον.

6) Τό παρόν νά δημοσιευθεῖ στόν Χανιώτικο καί Ἡρακλειώτικο Τύπο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΙΔΕΣ.ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΨΑΛΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΤΩΝΑΚΗΣ

Τοῦ Οὐρανοῦ Πετράδι

Εἶδα τό κῦμα πού ἔτρεχε μιά θερινή βραδιά
μέ στρογγυλά πολύχρωμα πετράδια φορτωμένο
τ' ἀπόθεσεν εὐλαβικά στήν ἡσυχῆ ἀμμουδιά
καί μέ θλιμμένο βογγητό ξεψύχησε ἀφρισμένο.

Τράβα με κῦμα τῆς ζωῆς. Δέν θά σέ φοβηθῶ.
Θά μοῦ σμιλέψεις τήν ψυχὴ ὡς τό στερνόν μου βράδυ
κι ἀπό τοῦ πόνου τόν σκληρό καί σκοτεινόν βυθόν
βγάλε με ὁμορφοστρόγγυλο τοῦ οὐρανοῦ πετράδι.

† Ὁ Κρήτης ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Άπό τό πρακτικό 08/2006 Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου ΒΟΥΚΟΛΙΩΝ

ΘΕΜΑ 1ον καί μόνο: Ψήφισμα Δημοτικού Συμβουλίου γιά τόν θάνατο του προκαθημένου τής Κρητικής Έκκλησίας Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Τιμοθέου.

Άριθμός Άπόφασης 95/2006

Τό Δημοτικό Συμβούλιο άφου άκουσε τήν εισήγηση του Δημάρχου έλαβε ύπόψη του τίς διατάξεις του άρθρου 106 του Π.Δ. 410/95 Δ.Κ.Κ. μετά άπό διαλογική συζήτηση καί τέλος άφου δέν ύπήρξε αντίρρηση.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ (όμόφωνα)

Α. Έκδίδει τό παρακάτω ψήφισμα γιά τόν αϊφνίδιο θάνατο, του συντοπίτη μας, προκαθήμενου τής Κρητικής Έκκλησίας Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Τιμοθέου.

1 Νά συμμετάσχει ό Δήμος μας στό πένθος τής Έκκλησίας τής Κρήτης, γιά τήν έκδημία του προκαθήμενου αύτης Κυρού Τιμοθέου.

2 Νά έκφράσει τά συλλυπητήρια στους οϊκείους του, στην Ίερά Έπαρχιακή Σύνοδο Κρήτης καί τό Οϊκουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.

3 Νά παρακολουθήσει αντιπροσωπεία του Δημοτικού Συμβουλίου τήν έξόδιο άκολουθία.

4 Ό Δήμαρχος καί οϊ Δημοτικοί Σύμβουλοι καταθέτουν αντί στεφάνου τό ποσό των 500.00€ στό Άννουσάκειο Ίδρυμα Άποθεραπείας καί Άποκατάστασης Κλειστής Νοσηλείας «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ» τής Ίερας Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου.

5 Νά ύψωθεί μεσίστια ή σημαία επί τρεις ήμέρες στό Δημοτικό Κατάστημα.

6 Νά δοθεϊ τό όνομά του στην πλατεια τής γενέτειράς του τό Γαβαλομούρι Βουκολιών.

7 Ός έλάχιστο φόρο τιμής στην μνήμη του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Τιμοθέου νά ανασταλεϊ ή προγραμματισμένη καλοκαιρινη έκδήλωση, στό Γαβαλομούρι, τήν όποία συνδιοργανώνει ό Δήμος Βουκολιών καί ό Σύλλογος Γαβαλομουριανών.

Β.Τό παρόν νά δημοσιευθεϊ στον Χανιώτικο καί Ήρακλειώτικο τύπο.

Γιά τό λόγο πού συντάχθηκε τό παρόν άφου άναγνώσθηκε ύπογράφεται ως εξής:

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΣΗΜΩ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ-ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ

ΤΑ ΜΕΛΗ

**ΜΕΣΑΡΧΑΚΗΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΛΟΥΦΑΡΔΑΚΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΟΥΦΑΡΔΑΚΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΓΛΥΜΙΔΑΚΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΜΑΝΩΛΑΚΗΣ**

Άκριβές άπόσπασμα

Βουκολίες 28/07/2006

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΜΠΟΛΑΚΗΣ

Γαβαλομούρι Κισάμου, 13 Νοεμβρίου 2001

ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΙΘΗΚΟΥ

Τοῦ Πρωτ. Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη
Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου Ἱ.Μ. Πέτρας & Χερρονήσου

Μεταφέρουμε τό ἄρθρο τῆς Rosa El Pais, ἀπό τήν "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", τόσο διδακτικό γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους ἀπό τό βασίλειο τῶν ζῶων: Πρίν ἀπό λίγο καιρό δημοσιεύθηκε μία μικρή εἴδηση γιά ἕναν πίθηκο καί ἕνα λιοντάρι πού ζοῦσαν σέ διπλανά κλουβιά σ' ἕναν ζωολογικό κῆπο τῆς Βραζιλίας. Πέρασαν πολλά χρόνια αἰχμάλωτοι καί γείτονες, ὥσπου μία μέρα ἔγινε στό ζωολογικό κῆπο μία ἀναδιευθέτηση καί τό λιοντάρι μεταφέρθηκε ἄλλοῦ. Μόλις τό θηρίο ἐξαφανίστηκε ἀπό κοντά του, ὁ πίθηκος ἔκανε σάν τρελός: τσίριζε μέρα νύχτα, ἐναλλάσσοντας κραυγές ὀργῆς μέ ἀπελπισμένα κλάματα, χτυπιόταν στούς τοίχους, μαδοῦσε τό τρίχωμά του καί σταμάτησε τελείως νά τρώει. Στίς τρεῖς μέρες, βλέποντας ὅτι τό καημένο τό ζῶο θά πέθαινε, οἱ ὑπεύθυνοι ἀποφάσισαν νά ξαναφέρουν τόν πίθηκο κοντά στό λιοντάρι, μεταφέροντάς τον σέ ἄλλο μέρος. Ὅταν τόν πῆγαν λοιπόν δίπλα στό κλουβί μέ τό αἰλουροειδές, ὁ πίθηκος ἠσύχασε καί ἄρχισε πάλι νά τρώει. Ἐκεῖ ἐξακολουθεῖ νά βρίσκεται, ἀπολαμβάνοντας τή συντροφιά τοῦ μεγαλοπρεποῦς φίλου του.

Τά δυό ζῶα ἀνήκουν σέ διαφορετικά εἶδη καί, ἂν εἶχαν συνθῆκες ἐλευθερίας, ἴσως νά εἶχαν καταλήξει νά γίνουν τό ἕνα λεία τοῦ ἄλλου. Ὅμως, στό ἀποξενωτικό περιβάλλον τοῦ ζωολογικοῦ κῆπου, στή δυστυχία καί στόν πόνο τῶν κλουβιῶν, ἔμαθαν νά ἀγαπιοῦνται. Τά ζῶα, τά θηλαστικά τουλάχιστον, χρειάζονται τή ζεστασιά τῆς τρυφερότητας, γιά νά μπορέσουν νά ἐπιβιώσουν.

Κατά περίεργη σύμπτωση τά τελευταῖα χρόνια ἔχουν γίνει πολλά συναρπαστικά πειράματα πού ἐπιβεβαιώνουν τά παραπάνω.

Πρίν ἀπό λίγο καιρό τό περιοδικό Science δημοσίευσε μία μελέτη πού ἀποδείκνυε ὅτι τά ποντίκια πού ἀπό μικρά εἶχαν τρυφερές μητέρες, οἱ ὁποῖες τά ἔγλυφαν καί τά χάρειναν συνεχῶς, ἀνέπτυσσαν καλύτερα τόν ἐγκέφαλό τους καί ἦταν πολύ πιό ἱκανά νά ἀντιμετωπίσουν καταστάσεις στρές ἀπ' ὅ,τι τά ποντίκια, πού, ὅταν ἦταν μικρά, ἔζησαν χωρίς φροντίδα καί χάδια. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δέν εἴμαστε τρωκτικά, ἀλλά ὅταν ἀκόμη καί τά ἰνδικά χοιρίδια τῶν ἐργαστηρίων ἐπηρεάζονται ἀπό τήν ἀπουσία τρυφερότητας, πῶς νά μὴν ὑποθέσουμε ὅτι ἡ ψυχική μας εὐμάρεια ὑπονομεύεται, ἂν δέν ἔχουμε δεχθεῖ ἀρκετή ἀγάπη;

Ἐπάρχει ἕνα χωριουδάκι στήν Ἰταλία πού ὀνομάζεται Ροζέτο καί ὅπου σχεδόν κανένας δέν ὑποφέρει ἀπό καρδιακές παθήσεις. Τό ποσοστό τῶν

ἐμφραγμάτων εἶναι τόσο χαμηλό πού κάποιοι Ἀμερικανοί ἐπιστήμονες βάλθηκαν νά ἐρευνήσουν τά αἷτια, συγκρίνοντας τίς συνθῆκες στό ἰταλικό χωριό μέ τίς συνθῆκες ζωῆς στήν ἀνατολική Πενσυλβανία τῶν ΗΠΑ, μία περιοχή ὅπου οἱ ἄνθρωποι πεθαίνουν ἀπό ἐμφράγματα σέ ποσοστό ὑψηλότερο τοῦ μέσου ὄρου. Τελικά ἀνακάλυψαν αὐτό πού βάφτισαν Roseto effect: οἱ κάτοικοι τοῦ ἰταλικοῦ χωριοῦ ζοῦσαν σέ μία πολύ στενή κοινότητα, ὅλοι εἶχαν σχέσεις μεταξύ τους καί κανένας τους δέν αἰσθανόταν μόνος, ἐνῶ στόν σκληρό καί μοναχικό χειμῶνα τῆς Πενσυλβανίας, στήν ἐσωστρεφή βορειοαμερικανική κοινότητα, οἱ ἄνθρωποι στίς ἀπομονωμένες φάρμες ἀρρώστιασαν ἀπό μελαγχολία καί μοναξιά.

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι ἡ μοναξιά σκοτώνει καί ἡ ἔλλειψη τρυφερότητας ἀρρωσταίνει τούς ἀνθρώπους. Οἱ στατιστικές δείχνουν ὅτι τά ἄτομα πού ἔχουν ὑποστῆ ἕνα ἐμφραγμα καί ζοῦν μόνα διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο νά πάθουν καί δεύτερο. Μπορῶ νά ἀναφέρω καί μίαν ἄλλη ἐξαιρετικά ἐνδιαφέρουσα μελέτη τριῶν Ἰσπανῶν γιατρῶν. Σύμφωνα μέ αὐτήν τήν ἔρευνα, πού πραγματοποιήθηκε σέ 110 ἀσθενεῖς πού ὑπέφεραν ἀπό χρόνιους πόνους, ἡ καλή ἐπικοινωνία μεταξύ τοῦ γιατροῦ καί τοῦ ἀρρώστου μειώνει τόν πόνο μέχρι 20%. Σέ ὅλους δηλαδή, δινόταν ἡ κατάλληλη θεραπευτική ἀγωγή, ὀρισμένοι ὁμως αἰσθανόταν ὅτι ὁ γιατρός τούς ἀγαπάει, τούς ἀκούει καί τούς προσέχει καί ἄλλοι ὄχι. Ἐκεῖνοι πού πίστευαν ὅτι στεροῦνται τῆς ἀγάπης τῶν θεραπευτῶν τους, ὑπέφεραν περισσότερο. Τούς πονοῦσε τό σῶμα τους, πού εἶναι ἕνας τρόπος, γιά νά ποῦν ὅτι τούς πονοῦσε ἡ ζωή τους.

Ἡ ὑπαρξη μπορεῖ νά εἶναι ἕνας τόπος πολύ σκοτεινός καί ἕνα ἀπό τά λίγα μέσα πού ἔχουμε γιά νά φωτίσουμε τά σκοτάδια εἶναι ἡ ἀγάπη. Δέν θέλω νά προτείνω τήν ἀφελή συμβουλή «κάνε μία καλή πράξη κάθε μέρα», ἀλλά πιστεύω ὅτι τό νά προσπαθοῦμε νά δείξουμε τήν τρυφερότητά μας σέ ἐκείνους πού ἔχουμε γύρω μας (ἀγγίζοντας, ἀγκαλιάζοντας, μιλῶντας) μπορεῖ νά βελτιώσει σημαντικά τή ζωή μας. Εἶναι σοφό τό δίδαγμα πού ἔδωσε ἐκεῖνος ὁ πίθηκος, ἀποφασίζοντας συνετά καί ἀνθρώπινα, πῶς ἦταν καλύτερα νά ἀγαπήσει ἕνα λιοντάρι παρά νά μὴν ἀγαπάει κανέναν.

ΤΑ ΞΩΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

Τοῦ κ. Ἰωάννου Σκουλούδη
Λαογράφου

Η ιά μεγάλη κληρονομιά στήν Κρήτη μας εἶναι τὰ ξωκλήσια μας. Διάσπαρτα στούς λόφους καί στίς λαγκαδιές, στούς μικρούς μας κάμπους, μά καί στίς βουνοκορφές, μέ ἀποκορύφωμα τόν Τίμιο Σταυρό στήν κορυφή τοῦ Ψηλορείτη. Κτίστηκαν σέ διάφορες ἐποχές. Ἔχουμε Βυζαντινά καί μεταβυζαντινά, ἀρκετά μέ ξεχωριστό ἐνδιαφέρον! Ἀρκετά φυτεμένα σέ βράχους καί σπηλιές πού ἐντυπωσιάζουν καί προκαλοῦν ξεχωριστό ἐνδιαφέρον.

Ἐκκλησιάκια πού πολλές φορές ξαφνιάζει τό γεγονός πώς κατάφεραν οἱ ἄνθρωποι τότε, νά μεταφέρουν στά δύσκολα καί δύσβατα αὐτά μέρη τὰ ὑλικά κατασκευῆς τους.

Πολλά ξωκλήσια μάλιστα, εἶναι καί ἀγιογραφημένα μέ ξεχωριστό ἐνδιαφέρον τέχνης.

Ἀπό κτίσεώς τους μέχρι σήμερα ἔχουν περάσει πολλά δεινά, πού φαίνονται σέ πολλά ἀπ' αὐτά ἔντονα. Ἄλλα ἢ φθορά τοῦ χρόνου τὰ ρυτίδιασε καί ἄλλα τὰ χέρια τῶν ἀπίστων τὰ βεβήλωσαν!

Σέ χρόνια, λοιπόν, πού οἱ δρόμοι καί τ' αὐτοκίνητα ἔλειπαν, ἡ πίστη τῶν προγόνων μας δημιούργησε ἐπιτεύγματα θά ἔλεγα, πού γίνονται μεγάλη κληρονομιά γιά μᾶς σήμερα.

Κληρονομιά θρησκευτική, κληρονομιά καί μνημόσυνο στούς προγόνους μας τό κάθε ξωκλήσι.

Ἀλήθεια, ἐμεῖς ἔχουμε εὐθύνη γι' αὐτή τήν κληρονομιά;

Ἀλήθεια, μήπως τὰ ξωκλήσια μας, ἂν εἶχαν φωνή θά φώναζαν εὐγενικά καί παρακλητικά τήν λέξη ΣΩΣΤΕ ΜΑΣ;

Ναί, μπορούμε καί πρέπει ὅλοι μας,

ὅπως μπορούμε νά τὰ συντηρήσουμε.

-Ἐγώ δέν ἀνακατεύομαι, λέει ὁ ἀνεύθυνος, καί τοῦ ἀπαντοῦμε, ναί, μήν ἀνακατεύεσαι, ἀλλά μπορείς νά σκουπίσεις, μπορείς νά πλύνεις τὰ καντήλια, νά μαζέψεις τὰ λαδομπούκαλα, πού εἶναι ὅ,τι πιό ἄσχημο σέ παράθυρα, κάμω, ἔξω, ἐδῶ κι ἐκεῖ!

Λαδιές παντοῦ, τὰ λαδωμένα χέρια δέν ἔχουν ἀφήσει τίποτα ἀλάδωτο! Τώρα αὐτοῖ πού ἐνδιαφέρονται:

Γιατί δέν προσέχουν οὕτως ὥστε τό ἐνδιαφέρον τους νά ἔναι σωστό. Ἀγοράζουν εἰκονάκια, εἰκονάκια ὄχι σωστά καί μᾶλλον περιπτά, γιατί μπορεί νά λείπει κάτι πιό χρησιμο. Ἀγοράζουν μανουάλια, μανουάλια ἀλουμινένια, ὅ,τι πιό ἄχρηστο γιά τὰ παλιά ξωκλήσια! Οἱ τοῖχοι γεμάτοι ἀπό καρφιά μικρά καί μεγάλα, κάρβουνα καί στάχτες, λιβάνια καί ἄλλα σκόρπια ἐδῶ κι ἐκεῖ, ἀλήθεια γιατί; Ἐλᾶτε ὅλοι μας νά τὰ πονέσουμε καί νά τὰ φροντίσουμε, εἶναι ἕνας ἀκόμη καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ μας.

ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΙ ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ:

ΟΙ ΚΛΕΠΤΕΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

Τά τελευταία χρόνια, πολύ περισσότερο όμως στίς μέρες μας, σέ ὄλο τόν κόσμο, ἀλλά καί στήν Ἑλλάδα ἔχουν παρουσιασθεῖ δεκάδες ἤ καί ἑκατοντάδες αἵρέσεις καί κακοδοξίες πού ἀσαμάντια κινουῦνται καί προπαγανδίζουν κατά τῆς Ἁγίας μας πίστεως καί τῆς ἐνδόξου Πατρίδος μας.

Γιατί ὅλη αὐτή ἡ συρροή τῶν ποικίλων προπαγανδιστῶν στή χώρα μας; Γιατί ὅλη αὐτή ἡ ἐκστρατεία τῶν ἀνθρώπων πού χρησιμοποιοῦν τό ψέμα, τήν πλάνη καί τήν ἀπάτη καί κινουῦνται στό ὄνομα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης καί τῆς δικαιοσύνης, γιά νά ἀρέσουν καί νά γίνονται ἀποδεκτοί;

Γιατί τόση κίνηση, τόσα ἔξοδα, τόση σπατάλη βιβλίων καί ἐντύπων, τόσοι καλοπληρωμένοι ἄνθρωποι, τόση ἐπιμονή στίς προπαγανδιστικές καί προσηλυτικές προσπάθειές τους;

Τί θέλουν ὅλοι αὐτοί, πού λέγονται Χιλιαστές ἤ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, Ἀντβενιστές, Πεντηκοστιανοί μέ ὅλα τά παρακλάδια τους, Σαββατιστές, Γεδεονίτες, καί τόσοι ἄλλοι; Τί ζητοῦν; Τί ζητοῦν οἱ κύριοι πού ἐπισκέπτονται τή μικρή μας πόλη καί Μητρόπολη, τίς ἐνορίες μας, μέχρι καί τά τελευταία χωριά μας καί κλείνονται σέ σπίτια, μακριά ἀπό τά βλέμματα τῶν πολλῶν καί τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μας, καί δῆθεν θαυματοποιοῦν, γλωσσολαλοῦν καί προσεύχονται; Αὐτά τά ἐρωτήματα δημιουργοῦνται στήν ψυχή μας, ἀλλά καί σέ κάθε Χριστιανό καί Ἑλληνα, μπροστά στήν ἐξόρμηση τῶν τόσων προπαγανδιστῶν καί αἵρετικῶν στήν Χώρα μας.

Δέν μπορεῖ νά μὴν ἀπορεῖ κανεὶς, ὅταν παρουσιάζουν τόση δραστηριότητα μέσα στήν Ἑλλάδα, τή χώρα τοῦ φωτός καί τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθόδοξης ἀλήθειας καί πίστεως!

Αὐτό εἶναι ἀκατανόητο καί παράδοξο.

**Τοῦ Αἰδέσ. π. Ἐμμανουὴλ Μπαριωτάκη
Ἀρχιεπ. Ἐπιτρόπου Διτ. Κισάμου
Ἐφημερίου τοῦ Ἱ.Ν. Μεταμ. Σωτήρος
Καστελλίου Κισάμου**

Μήπως μᾶς ἀγαποῦν; Μήπως τά ἐλατήριά τους εἶναι ἀγνά καί κινουῦνται χάριν τοῦ Ἐθνους καί τῆς Ἐκκλησίας μας;

Μήπως κατέχουν τήν ἀλήθεια καί μέ μανία προσπαθοῦν νά τή μεταδώσουν; Ὁχι, ἀδελφοί μου! Ὁχι, Χριστιανοί μου! Ἡ ἀπάντηση εἶναι φανερή, εἶναι ξεκάθαρη, εἶναι Θεόδοτη:

Ὅλοι αὐτοί εἶναι κατά τήν Εὐαγγελική ρῆση «*λύκοι μέ ἔνδυμα προβάτου*» (Ματθ. ζ', 15), εἶναι ἄνθρωποι ἰδιοτελεῖς. Εἶναι αὐτοί πού ἐμπνέονται ἀπό τό ψέμα, καί ξένοι πρὸς τήν υἱαίνουσαν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι λιποτάκτες ἀπό τήν πίστη τῶν πατέρων τους, εἶναι ἐκεῖνοι πού τήν πρόδωσαν καί τήν πούλησαν ἀντί τριάκοντα ἀργυρίων, εἶναι ἐκεῖνοι πού κατέστρεψαν τήν ψυχή τους καί ζητοῦν νά καταστρέψουν καί ἄλλες ψυχές. Εἶναι ἐχθροί τῆς πίστεώς μας, ἀλλά καί ἐξαιρετικά ἐπιτήδειοι, μέ κατάλληλο ὕφος καί χαμόγελο πού δέν διστάζουν νά μᾶς ἐπισκέπτονται στά σπίτια μας, νά μᾶς παρενοχλοῦν καί νά μᾶς ἀναστατώνουν.

Ὅλοι αὐτοί δέν εἶναι ἄνθρωποι εἰλικρινεῖς, γιατί, ἂν ἦταν, δέν θά ἔρχονταν νά προπαγανδίσουν τίς πλάνες τους σ' ἓνα λαό χριστιανικό, Ὁρθόδοξο, πού κρατᾶει τήν παράδοση καθαρῆ καί ἀκεραία τήν ἀλήθεια μέσα στούς αἰῶνες, ἀλλά θά ἐργαζόταν ἱεραποστολικά σέ ὁμόδοξους καί ὁμοεθνεῖς τους, καί τό σπουδαιότερο θά προσπαθοῦσαν οἱ ἴδιοι νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν πλάνη καί κακοδοξία τους, καί ἀπό υιοί σκοτούς θά φρόντιζαν νά γίνουν υιοί φωτός.

Ὁ Κύριος, ὅταν ἔλεγξε τούς ὑποουλούς φαρισαίους τούς εἶπε τά φοβερά ἐκεῖνα «*Οὐαὶ ὑμῖν...*» (Ματθ. κγ' 15). «*Ἀλλοίμονό σας... Φαρισαῖοι ὑποκριτές, διότι περιάγετε τήν θηράν καί τήν θάλασσαν καί προσπαθεῖτε νά*

κάνετε έναν προσήλυτο, και όταν τό καταφέρετε τόν κάνετε υιόν τῆς γενένης». Τά ἀμείλικτα ἐκεῖνα «Οὐαί», θά ἐπαναλάβει πολύ σύντομα ὁ Κύριος σ' ὄλους αὐτούς τούς διάφορους αἰρετικούς, τούς ψεῦτες και ἀγύρτες, πού χωρίς δισταγμό προσπαθοῦν νά βροῦν ὀπαδούς και νά τούς καταστήσουν παιδιά τοῦ διαβόλου και τῆς κολάσεως.

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΥΘΥΝΗ

Ὁ Κύριος πού προεῖδε τό ἔργο τῶν πλάνων και προπαγανδιστῶν μᾶς προτρέπει.

«Βλέπετε μή τίς ὑμᾶς πλανήσῃ» (Μαθ. κδ' 4), δηλαδή, προσέχετε νά μή σᾶς πλανήσει κανείς. Και πάλι. «Προσέχετε ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες». (Μαθ. ζ' 15).

Προσέχετε νά μή παρασυρθεῖτε ἀπό κακούς ὀδηγούς, δηλαδή ἀπό ὄλους ἐκείνους οἱ ὀποῖοι ἀπ' ἔξω φαίνονται γελαστοί και ἀθῶοι, ἀπό μέσα ὄμως κρύβουν πονηρία, ὑποκρισία, και πολύ μίσος κατά τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Γιά νά μᾶς προφυλάξει ὁ Κύριος τονίζει. «Μή πορευθεῖτε ὀπίσω αὐτῶν» (Λουκ. κα' 8). Μήν τούς ἀκολουθήσετε και μή γίνετε μαθητές τους.

Οἱ σύγχρονοι βέβαια προπαγανδιστές, ἐφόσον ἀφήνονται ἐλεύθεροι συνεχίζουν τό ἔργο τους. Ἡ Ἐκκλησία ὄμως, ὁ Ἑλληνικός λαός, ὁ πιστός ὀρθόδοξος χριστιανικός λαός τί κάνει; Πῶς θά ἀντιμετωπίσει τόν κίνδυνο, πού ἀπειλεῖ τήν οἰκογένειά του, τά παιδιά του, τά ἀδέλφια του, τό μέλλον τῆς Πατρίδος του;

Τήν ἀπάντηση τή δίδει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο διά τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. «Ἐάν κάποιος σᾶς ἐπισκεφθεῖ και δέν φέρει τήν ὀρθή πίστη και διδασκαλία, μήν τόν δέχεσθε στό σπίτι σας και οὔτε χαιρετισμό νά ἀπευθύετε σ' αὐτόν». (Β' Ἰωάν.10).

Δέν ἔχουν καμία θέση κοντά μας τέτοιοι ἄνθρωποι. Και ὄπως προσέχομε τούς κλέπτες και δέν τούς ἀφήνωμε νά μπαινοβγαίνουν στά σπίτια μας, τό ἴδιο πρέπει νά κάνωμε και μέ τούς κλέπτες τῆς ψυχῆς μας.

Ἀδελφοί μου,

Πιστά μέλη τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Ἡ Ἑλλάδα και ὁ τόπος μας γέμισε ἀπό αἵρέσεις, ὀργανώσεις, κινήσεις και σωματεῖα, πού σκοπό και στόχο ἔχουν νά ὑποσκάψουν τήν Ἐκκλησία και τήν Πατρίδα μας.

Ὁ διάβολος μεταμφιέζεται καθημερινά και παίρνει μορφές και ὄψεις ἀκόμα και ἀγγέλων, γιά νά παραπλανήσει τούς χριστιανούς και νά τούς ὀδηγήσει μακριά ἀπό τήν μάνδρα τοῦ Χριστοῦ και τό λιμάνι τῆς σωτηρίας πού εἶναι ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία. Γι' αὐτό σάν ὑπεύθυνοι λειτουργοί τῆς Ἐκκλησίας, πού θά δώσωμε λόγο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως, σᾶς παρακαλῶ, σᾶς ἱκετεύω: Μήν σχετίζεστε μέ ἀνθρώπους ἀγνώστους ἢ και γνωστούς πού ἀνήκουν σέ ὀποιαδήποτε αἵρεση ἢ ὀργανωση, και ἄν ἀκόμα εἶναι συγγενεῖς και γνωστοί σας. Μήν δελεάζεστε ἀπό τήν ὄψη, τά γλυκόλογα και τίς ὑποσχέσεις τους. Σωτηρία σ' αὐτούς δέν ὑπάρχει. Τό μόνο πού ὑπάρχει γι' αὐτούς εἶναι τό σκότος και ἡ κόλαση.

Ἡ σωτηρία και ἡ λύτρωση εὐρίσκεται ταμειυμένη στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας και ὄχι στίς φαιδρόπτες τῶν λογιῆς, λογιῆς κακοδόξων.

Ἀδελφοί μου,

Πλησιάζετε ἀκόμα περισσότερο τήν Ἐκκλησία μας, τήν πίστη τῶν Ἀποστόλων, τήν πίστη τῶν Πατέρων μας, τήν πίστη πού στήριξε και συνεχίζει νά στηρίζει τήν οἰκουμένη και νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ Κύριος και Θεός μας θά μᾶς δίνει πλούσια τήν χάρη και τήν εὐλογία Του.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου καί Σελίνου γνωρίζει στό εὐσεβές πλήρωμά της ὡς καί πρὸς τό εὐρύτερο Χριστεπώνυμο πλήρωμα ὅτι κατά τίς προηγούμενες ἡμέρες ἔγινε στίς ἐπαρχίες της καί τόν νομό Χανίων στό σύνολό του εὐρείας κλίμακα διανομή ἀντίτυπων τῆς Καινῆς Διαθήκης σέ μετάφραση ὡς καί διαφόρων ἐντύπων- φυλλαδίων. Τό ὑλικό αὐτό περιέχεται ἐντός νάυλον τσάντας ἡ ὁποία ἐξωτερικῶς ἔχει σύμβολα τῆς Ὁρθοδοξίας (τροῦλο μετά σταυροῦ καί καμπαναριό) καί τήν ἐπιγραφή «Ὁ Θεός σ' ἀγαπάει». Τά ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔχουν τήν ἐγκριση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἄλλων Πατριαρχείων καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί εἶναι ἡ λεγομένη ὑπό τῶν τεσσάρων καθηγητῶν μετάφραση. Ὅσον ἀφορᾷ τά φυλλάδια ἀποτελοῦν δημοσιεύματα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἱεραποστολικῆς Ἑνώσεως», ἡ ὁποία σύμφωνα μέ Ἀνακοίνωση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι νεοπροτεσταντική ὀργάνωση καί ἔχει προγραμματίσει γιά τοὺς μῆνες Ἰούλιο καί Αὐγουστο εὐρείας κλίμακα δραστηριότητα μέ διανομή ἐντύπων σέ 40 Ἑλληνικά νησιά, μέ τόν τίτλο «Ἐπιχείρηση Γεδεῶν II». Ἐπίσης ἐντός τῆς Καινῆς Διαθήκης εὐρίσκεται σημεῖωμα πού τιτλοφορεῖται «Διεθνῆς Ἐλεύθερη Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία», ἡ ὁποία σύμφωνα μέ τήν ἱστοσελίδα της στό διαδίκτυο, ἀνήκει «στή μεγάλη οἰκογένεια τῶν «μεταρρυθμισμένων» Ἐκκλησιῶν, πού ὅλες μαζί συγκροτοῦν τήν ομάδα τῶν Διαμαρτυρομένων ἢ Εὐαγγελικῶν ἢ Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν». Φρονοῦμε ὅτι ἡ διανομή τῆς ἐγκεκριμένης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἐκδόσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὡς καί ἡ χρήση συμβόλων τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπὶ τῆς τσάντας ἔχει σκοπὸ νά ἀποπροσανατολίσει τοὺς πιστοὺς, ὥστε νά θεωρήσουν καί τά ὑπόλοιπα φυλλάδια ὡς ἔχοντα σχέση μέ τὴν Ὁρθοδοξία.

Προτρέπουμε τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς νά κρατήσουν τὴν Καινὴ Διαθήκη, νά εἶναι προσεκτικοί καί νά μὴν παραπλανῶνται ἀπὸ τέτοιου εἴδους κινήσεις, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλές αἰρετικές ὁμάδες διανέμουν κατά καιροὺς φυλλάδια ἀφήνοντας παραπλανητικά νά φαίνεται ὅτι εἶναι Ὁρθόδοξα, γιὰ νά περάσουν μέ αὐτό τὸν τρόπο τὰ μηνύματά τους.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου καί Σελίνου

Ὁ Τερός Ναός τοῦ Ἁγ. Πνεύματος τῆς Ἐνορίας Στροβλῶν Σεβίνου

Τοῦ κ. Θεοδώρου Ἡλιάκη
Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ
Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους

Αφορμή γιά τήν παροῦσα ἐνασχόληση μου δίνεται ἀπό μία πανέμορφη φωτογραφία πού κοσμεῖ τήν τελευταία σελίδα τοῦ ἐξώφυλλου τοῦ ἀναβαθμισμένου, ὑστερα ἀπό ἔμπνευση τοῦ νέου Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀμφιλοχίου, σέ πολυτελή ἔκδοση τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ χριστιανικοῦ περιοδικοῦ μηνός Μαΐου-Ἰουνίου 2006, πού ὡς γνωστόν ἱδρυσε ὁ πρῶν Μητροπολίτης μας σεβάσμιος πλέον Γέροντας κ.κ. Εἰρηνναῖος.

Σέ μία μαγευτική λοιπόν περιοχή ἀνάμεσα σέ ἕνα ποικιλόμορφο καί πολύχρωμο μωσαϊκό τῆς φύσεως, δίπλα σέ μία ὄαση πού δημιουργοῦν τά πυκνά πλατάνια καί ἡ πηγὴ μέ τό κατάκρυο νερό, στήν Ἐνορία τῶν Στροβλῶν, δεσπόζει ὁ ἐν λόγῳ περικαλλής Ναός ἀφιερωμένος στό Ἅγιο Πνεῦμα.

Τά παλιά ἐρείπια μικροῦ ναΐσκου καί ἡ ὄνομασία τῆς τοποθεσίας ὡς «Ἅγιο Πνεῦμα» ὀδήγησαν τό ἔτος 1960, τόν τότε ἐφημέριο Στροβλῶν μακαριστό Παντελεήμονα Σαμψάκη, νά ἀρχίσει, μέ τή συνδρομή τῶν ἐνοριτῶν, τήν ἀνάγερση ἐνός Ναοῦ πού νά εἶναι ἀντάξιος τῆς ὁμορφιάς τοῦ τοπίου καί τῆς βαθείας πίστεως πού διαπνέει τίς χριστιανικές οἰκογένειες τῆς περιοχῆς. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Στροβλῶν καί τῶν Ἀλιγῶν πρόστρεξαν, ἔσκαψαν τά θεμέλια καί στήν συνέχεια προχώρησαν στήν ἀνοικοδόμηση. Κατά εὐτυχῆ συγκυρία ἀνάμεσά τους βρέθηκε καί ὁ γράφων, γι' αὐτό ἔχει ἰδίαν ἀντίληψη.

Οἱ ἐργασίες προχώρησαν γρήγορα καί Θεία Προνοία, σέ μικρό διάστημα ἡ ἀνοικοδόμηση ὁλοκληρώθηκε. Ἔτσι ἕνας ὁμορφος Ναός τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖον κάθε τόσο κάνει ὁμορφότερο ἡ φροντίδα τῆς Ἐνορίας καί τοῦ ἔμψυχου στοιχείου τῆς πλησίον τῆς στρατιωτικῆς μονάδος τοῦ Μουστάκου, δεσπόζει τῆς γραφικῆς γύρω λαγκαδιᾶς. Ἐκτοτε δέ, ἀποτελεῖ πηγὴ πνευματικῆς ἀνατάσεως καί σημεῖο ἀνάπαυλας γιά κάθε στρατηλάτη, ντόπιο

ἢ ξένο, πού θά βρεθεῖ στήν ὄνειρώδη αὐτή τοποθεσία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ θύρα εἰσόδου πρὸς τήν σημαντικὴ εὐρύτερη περιοχή τοῦ Πελεκάβου.

Ἔτσι κάθε χρόνο ἀνήμερα, καταφθάνουν πλῆθος προσκυνητῶν, γιά νά ἀντλήσουν δύναμη καί χάρη ἀπό τό θεῖο Πνεῦμα, πού καταλαγιάζει τήν ἀγωνία καί τά πάθη καί δίνει κουράγιο, ἐλπίδα καί ἴαση σέ κάθε πραγματικό χριστιανό πού ζητᾷ τή βοήθεια του.

Πολλά καί σημαντικά τά προσκυνήματα σ' ὅλη τήν ἔκταση τῆς Μητροπόλεώς μας καί σ' αὐτά συγκαταλέγεται καί ὁ πρναφερθεῖς ναός.

Ἄς ἔχομε τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας μέ υγεία, γιά νά ἀντιλοῦμε κατὰ τήν ἐπίσκεψήν καί στόν ἱερό αὐτό Ναό - παρεκκλήσι τήν δύναμη καί τό θάρρος πού μᾶς χρειάζεται γιά μία ἐνάρετη χριστιανική ζωή ἀλτρουισμοῦ καί ἀγάπης.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

(ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006)

Έορτή τών Ἁγίων Ἀποστόλων

Ἡ ὄμορφη καί ἱστορική Γραμποῦσα ἐόρτασε τήν μνήμη τών Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων μέ τήν συμμετοχή πλήθους κόσμου καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, ὁ ὁποῖος καί χοροστάτησε στόν Ἑσπερινό.

Καταληκτήρια ἐκδήλωση Κατηχητικῶν Σχολεῖων Ἱ. Ν. Ἀγ. Σπυρίδωνος

Τά κατηχητικά σχολεῖα τοῦ παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ (Ἀγ. Σπυρίδωνος), τά ὁποῖα λειτουργοῦν ὑπό τήν εὐθύνη τοῦ

Ἐφημέριου τοῦ Ναοῦ καί Ἀρχ. Ἐπιτρόπου Δυτικῆς Κισάμου Αἰδес. π. Ἐμμανουήλ Μπαριωτάκη, πραγματοποιήσαν στό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος τήν καταληκτήρια ἐκδήλωσή τους ἡ ὁποία περιελάμβανε ὕμνους, τραγούδια, ποιήματα, ἀπαγγελίες καί σύντομο θεατρικό καί ἔδωσαν ὑπόσχεση πώς τό φθινόπωρο καί πάλι, μετά τή θερινή ξεκούραση καί τίς διακοπές, θά ἀνταμώσουν ξανά στήν αὐλή τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος.

Ἐγκαίνια Μουσείου Ἄκριτῶν Εὐρώπης.

Τήν Κυριακή 9 Ἰουλίου στήν Παλαιόχωρα Σελλίνου ἔγιναν τά ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου Ἄκριτῶν Εὐρώπης τό ὁποῖο, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δήμου Πελεκάνου, ἐγκαταστάθηκε στήν Παλαιόχωρα καί φιλοξενεῖται σέ χώρους τοῦ Οἰκοτροφείου Παλαιοχώρας. Τό μεγαλύτερο μέρος τῆς συλλογῆς τοῦ Μουσείου δημιουργήθηκε μέ συγχρηματοδότηση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στό πλαίσιο τοῦ προγράμματος Acrinet, τό κέντρο Ἀνα-

πτυξιακῶν Μελετῶν Prisma καί παραχωρήθηκε στὸν Δῆμο Πελεκάνου. Τὴν ἐπιστημονικὴ διεύθυνση εἶχε ἡ Πρύτανις κ. Ἑλένη Ἀρβελέρ, ἡ ὁποία ἦτο καί παροῦσα κατὰ τὰ ἐγκαίνια, σέ συνεργασία μὲ τὸ Κέντρο Ἑρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ἑορτὴ Ἀγ. Νεομαρτύρων Γεωργίου - Ἀνεζίνης, Νικολαίου καὶ Μαρίας.

Τὴν 13ῃ καὶ 14ῃ Ἰουλίου στὸν ὁμώνυμο καὶ μοναδικὸ Ἱερό Ναὸ τῶν Ἀγίων τεσσάρων Νεομαρτύρων Γεωργίου, Ἀνεζίνης, Νικολαίου καὶ Μαρίας, στὸ Μελλισουργιό Κισάμου, ἀπ' ὅπου καὶ ὁ τόπος καταγωγῆς των, ἐορτάστηκε ἡ μνήμη των μὲ τὴν συμμετοχὴ πολλῶν προσκυνητῶν. Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, τὴν δὲ κυριώνυμο ἡμέρα ἐτελέσθη Ὁρθρος μετὰ Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας. Οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες καταγόμενοι ἀπὸ τὸ Μελλισουργιό Κισάμου, ἦτο μέλη μιᾶς οἰκογένειας καὶ μαρτύρησαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

στὴν Ἑνορία Δελιανῶν.

Τὸ Σάββατο 15 Ἰουλίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τέλεσε τὰ πρῶτα ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ ὡς Ἐπίσκοπος εἰς τὰ Δελιανὰ Κισάμου. Ὁ Ἱ. Ναὸς ἐγκαινιάστηκε ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἑορτὴ Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἰούλιος, μῆνας τῶν Ἀγίων καὶ τῶν πολλῶν ἐορτῶν. Προεξάρχουσα θέση κατέχει καὶ ἡ Ἁγία Ὁσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευὴ ἢ Ἀθληφόρος, ἡ ὁποία τιμᾶται στὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ χωριά καὶ τίς κωμότητες τῶν Ἐπαρχιῶν μας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τῆς ἐορτῆς στὸν Πλάτανο Κισάμου, ὅπου καὶ τὸ ὁμώνυμο προσκύνημα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, στὰ Φαλάσαρνα. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ἱε-

ρούργησε στον Ἱ.Ναό τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς στήν Ποταμίδα.

Ἐκδημία Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Τήν Τετάρτη 26 Ἰουλίου, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κυρός Τιμόθεος εἰς τό Ἱερό Ἡσυχαστήριον Ἁγίας Φωτεινῆς Ἑλληνοπεραμάτων Ἡρακλείου, ὅπου καί διέμενε. Τό ἄγγελμα τῆς πρός Κύριον ἐκδημίας τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης προκάλεσε θλίψη καί πόνο εἰς ὀλόκληρη τήν μεγαλόνησο Κρήτη (κλήρο καί λαό), ἀφοῦ ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος ἀπολάμβανε τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ, τῆς τιμῆς καί τῆς ἀγάπης ὀλοκλήρου τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καί ὄχι μόνον. Ἡ ἐξόδιος ἀκοιουθία ἐψάλη εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου, τό Σάββατο 29 Ἰουλίου ὑπό τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, παρουσία ἐκπροσώπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καί Ἱεροσολύμων, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπίσης καί ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ἀρχῶν ὅλης τῆς Νήσου καί πλήθους κόσμου, τό ὁποῖο εἶχε κατακλύσει τόσο τόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ὅσο καί ὄλους τούς δρόμους ἀπ' ὅπου ἐλιτανεύθη τό σκήνωμα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τό ὁποῖο κατόπιν ἐγγρά-

φου ἐπιθυμίας αὐτοῦ ἐνεταφιάσθη εἰς τό Ἱ. Ἡσυχαστήριον Ἁγ. Φωτεινῆς Ἑλληνοπεραμάτων. Στήν γενέτειρα γῆ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου στό Γαβαλομούρι Κισάμου, ἐτελέσθη τρισάγιο καί ἐννεαήμερο μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Σύσσωμο δέ τό χωριό μετά τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ συμμετεῖχε στήν ἐξόδιο ἀκοιουθία. Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἀναπαύει τήν ψυχὴν αὐτοῦ μετά τῶν Ἁγίων καί τῶν Δικαίων Του.

Χειροτονία πρεσβυτέρου.

Εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας χειροτόνησε εἰς πρεσβύτερον τήν Κυριακή 30 Ἰουλίου, τόν ἐπί δέκα καί πλέον ἔτη διάκονον π. Τίτο Σφακιωτάκη, τόν ὁποῖον καί εὐχαρίστησε διά τόν ἱερό ζῆλο καί τήν ἀφοσιωμένη διακονία πού προσέφερε πρός τόν Σεβασμιώτατο Γέροντα Εἰρηναῖο καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς διακονίας του. Ὁ νέος πρεσβύτερος θά διακονήσει τήν γενέτειρα του (τά Τοπόλια Κισάμου). Τό Περιοδικό μας τοῦ εὔχεται Ἄξιος τῆς κλήσεως, ἥς ἐκλήθη καί εὐλογημένη διακονία.

Ἡμέρα Μνήμης καί Τιμῆς στό Ἐλαφονήσι.

«Ἀπό τό αἷμα σας τοῦ λυτρωμοῦ ἡ χαρραυγή ροδίζει...». Στίς 30 Ἰουλίου ἔγιναν

στό Έλαφονήσι, υπό τήν αιγίδα του Δήμου Ίνναχωρίου, έκδηλώσεις μνήμης καί τιμής, αφιερωμένες στους άμάχους σφραγιασθέντες υπό των Τούρκων, (σάραντα πολεμιστές καί όκτακόσιοι πενήντα άμαχοι- γυναικόπαιδα), οί όποιοι σφραγίστηκαν στις 24 Άπριλίου 1824, ήμέρα του Πάσχα.

Δεκαπενταύγουστος σέ Κίσαμο καί Σέλινο.

Έη πάνσεπτος μορφή τής Έπεραγίας Θεοτόκου προβάλλει καί πάλη τόν Δεκαπενταύγουστο πεπικολιμένη μέ τίς έσπερινές μελωδίες των Έερών Παρακλήσεων, οί όποιες τελέσθηκαν σέ όλες τίς Ένορίες καί τά χωριά τής Μητροπόλεώς μας, ώς καί μέ Έερά Άγρυπνία ή όποία έτελέσθη τήν Τετάρτη 9 Αυγούστου τόσο εις τόν Έ. Μητροπολιτικό μας Ναό, ώς καί στις περισσότερες Ένορίες τής Μητροπόλεώς μας, αφιερωμένη εις τήν Παναγία ώς προσευχή υπέρ των Χριστιανών καί ιδιαιτέρως υπέρ τής προστασίας των παιδιών καί των νέων.

Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας περιόδευσε καθ' όλη τήν διάρκεια του Δεκαπενταύγουστου στις Ένορίες των Έπαρχιών μας τελώντας καθημερινά δυό Παρακλήσεις, θέλοντας έτσι νά γνωρίσει άκόμα περισσότερο τούς άνθρώπους του τόπου καί ιδιαιτέρως τούς άπόδημους πού λόγω του θέρους έχουν κατακλύσει τίς Έπαρχίες μας.

Εύλογία των καρπών τής γής.

Τήν πρώτη Κυριακή του Αυγούστου έχει καθιερωθεί από τόν Σεβασμιώτατο Γέροντα Ειρηναίο ή τελετή τής εύλογίας των καρπών τής γής. Στίς 6 Αυγούστου, λοιπόν, καί μετά τήν Έερά Παρακλήση πού έψάλη εις τόν Έ. Ναό του Μιχαήλ Άρχαγγέλου στό χωριό Έπισκοπή Κισάμου, γνωστού ώς Ροτόντα, (κυκλοτερής, μοναδικός ναός στην Κρήτη, κτίσμα του 3ου αιώνα) έγινε ή εύλογία των καρπών τής γής, μέ τήν συμμετοχή πολλών χριστιανών. Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας εύλόγησε τούς καρπούς του τόπου, πού πρόσφεραν οί έργάτες τής γής (σταφύλια, καρπούζια, άχλάδια, καρύδια, μήλα, δαμάσκηνα, πορτοκάλια, κ.ά.) καί μίλησε για τήν αναγκαιότητα προστασίας του περιβάλλοντος ώς καί τήν διαφύλαξη τής Κρητικής γής.

Έορτή του Άγίου Φωτίου.

Στό μεγάλο προσκύνημα των Άγίων Φωτίου καί Άνικητού (κτίσμα του Άγ. Ίωάννου του Ξένου 11ος αι.) στά Φαλάσαρνα έορτάστηκε ή μνήμη των στις 11 καί 12 Αυγούστου. Στόν Έσπερινό χοροστάτησε ό Σέβ. Μητροπολίτης μας μέ τήν συμμετοχή πλήθους προσκυνητών.

Έορτή Κοιμήσεως τής Θεοτόκου.

Οί αιώνες τής Ρωμοσύνης κληροδότησαν

Ἐγκαίνια Ἱατρείου Βουκολιῶν.

καί στήν τοπική μας Ἐκκλησία τήν ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στά μεγάλα προσκυνήματά Της, τήν Ἱερά Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή Ὁδηγητρίας Γωνιάς, τήν Ἱ. Μονή Χρυσοσκαλιτίσσης, ὅπου μαζί μέ τήν Τύλιφο καί τό Συρικάρι δέχθηκαν καί ἐφέτος χιλιάδες προσκυνητές πού προσῆλθαν νά καταθέσουν τόν πόνο, τά βάσανα, μά καί τίς ἐλπίδες των στά θαυματουργά εἰκονίσματα καί τό μαφούριό Της. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τέλεσε τόν Πανηγυρικό Ἐσπερινό τῆς ἑορτῆς εἰς τήν Ἱερά Μονή Χρυσοσκαλιτίσσης καί ἐν συνεχείᾳ Ἱερά Ἀγρυπνία εἰς τήν Ἱερά Μονή Ὁδηγητρίας Γωνιάς, κατά τήν διάρκεια τῆς ὁποίας χειροθέτησε σέ Ἀρχιμανδρίτη τόν Αἰδεσιμώτατο π. Ραφαήλ Νικοηουδάκη, ἀδελφό τῆς Μονῆς. Τήν κυριώνυμο ἡμέρα χοροστάτησε στήν ἴδια Μονή Γωνιάς, τόν δέ Ἐσπερινό τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος.

Τήν Κυριακή 13 Αὐγούστου, παρουσία τῶν ἀρχῶν τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἔγιναν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἱατρείου Βουκολιῶν, στό ὁμώνυμο χωριό Βουκολιές. Τό Ἱατεῖο κτίσθηκε σέ οἰκόπεδο τῆς Ἐνορίας Βουκολιῶν καί μέ τήν οὐσιαστική συμβολή καί εὐγενική χορηγία τοῦ ἐκλεκτοῦ γόνου τῆς περιοχῆς κ. Κυριάκου Ἀλῆξ. Μαμιδάκη, ἐφοπλιστοῦ, ὁ ὁποῖος προσέφερε καί τόν ἐξοπλισμό. Ἐπανδρώθηκε ἤδη μέ τό κατάλληλο προσωπικό, λειτουργεῖ ὑπό τήν εὐθύνη τοῦ Κέντρου Ὑγείας Καντάνου καί προσφέρει πολύτιμες ὑπηρεσίες πρωτοβάθμιας ὑγείας στούς κατοίκους τῆς εὐρύτερης περιοχῆς.

Ἐορτή τοῦ Ἁγίου Μύρωνος.

Ὁ Πύργος Κισάμου ἐόρτασε τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μύρωνος, στὸν Ἄνω Πύργο καὶ στό ὄμορφο ἐξωκλήσι, ἀφιερωμένο στὴν μνήμη του.

Γενική Συνέλευση Συλλόγων Γυναικῶν.

Στὸν Πύργο Βουκολιῶν πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 19 Αὐγούστου Γενική Συνέλευση τῶν Συλλόγων Γυναικῶν καὶ τῶν δυὸ Ἐπαρχιῶν τῆς Μητροπόλεώς μας. Στὴν Συνέλευση αὐτὴ συμμετεῖχαν ὅλοι οἱ Σύλλογοι Γυναικῶν καὶ τῶν δυὸ Ἐπαρχιῶν, τὰ Προεδρεῖα μετὰ τῶν Δ.Σ. καὶ μελῶν (περὶ τίς 400 γυναῖκες), συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς των. Στὸν χαιρετισμὸ πού ἀπηύθυνε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας μετὰ τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία πού τελέσθηκε στὸν Ι. Ν. Ἁγ. Μαρίνης, τόνισε ὅτι σκοπὸς καὶ στόχος τῆς παρουσίας σὺναξης δὲν εἶναι μόνον τὸ ἀντάμωμα, ἡ γνωριμία καὶ ἡ ἐπικοινωνία (σπουδαία καὶ ἀπαραίτητα ὅπως σημείωσε), ἀλλὰ μαζί μ' αὐτὰ καὶ ὁ κοινὸς προβληματισμὸς, ἡ ἀνταλλαγὴ σκέψεων καὶ ἀπόψεων καὶ ἐν τέλει ἡ κατάθεση προτάσεων γιὰ τὸ παρόν, μάλιστα κυρίως τὸ μέλλον τῶν Γυναικείων Συλλόγων τῆς Μητροπόλεώς μας. Μεταξὺ ἄλλων σημείωσε τὴν ἀναγκαιότητα ἀλλὰ καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς συλλογικῆς καὶ ἐνωτικῆς ἐργασίας - συνεργα-

σίας ὄλων τῶν φορέων καὶ ἰδίως τῶν Γυναικείων Συλλόγων μὲ κέντρο ἀναφορᾶς τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Ἐνορία, ἐκφράζοντας παράλληλα τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τίς καρδιακὲς εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Γέροντα Εἰρηναῖο, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀνέφερε, ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ ὀραματιστὴς αὐτοῦ τοῦ «φεμινιστικοῦ κινήματος» τῆς ὑπαίθρου πού ὑπενθυμίζει τὴν χειραφέτηση τῆς γυναίκα στὴν πρώτη Χριστιανικὴ ἐποχὴ. Τὴν Συνέλευση χαιρέτισαν ἐκπρόσωποι τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς καὶ διάφοροι Φορεῖς. Μετὰ τίς τοποθετήσεις, εἰσηγήσεις, σκέψεις καὶ προτάσεις πού ἀκούστηκαν, ἐκδόθηκε ψήφισμα καὶ ἐξελέγη συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ. Τῆς Συνελεύσεως ἀκολούθησε πλούσιο ὑπαίθριο γεῦμα, προσφορά τῆς Ἐνορίας Βουκολιῶν καὶ τοῦ Συλλόγου Γυναικῶν Βουκολιῶν. Τὴν ἴδια μέρα ἐγκαινιάστηκε καὶ ἡ Αἴθουσα τῆς Ἐνορίας Βουκολιῶν πού εὐρίσκεται στὸν ἴδιο χῶρο.

Ἐγκαίνια ἐκθεσης ἐργασιοθεραπείας.

Τὸ Ἄννουσάκειο Γηροκομεῖο Θεραπευτήριον στά πλαισία τῆς προσπάθειας δημιουργικῆς ἀπασχόλησης τῶν τροφίμων τοῦ ὑλοποιεῖ διάφορα προγράμματα ἐργασιοθεραπείας. Τὸ ἑσπέρας τῆς 21ης Αὐγούστου ἔγιναν στὴν βίβλα Ξαγοράρη τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθεσης ἐργασιοθεραπείας ὅπου ἐκτίθενται τὰ ἔργα τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος (πίνακες ζωγραφικῆς, κεντήματα, κοσμήματα, κ.ἄ.).

Γραμπούσια 2006.

Ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του, τώρα καὶ σαράντα χρόνια ὁ Σύλλογος Προβολῆς Κισάμου «ἡ Γραμποῦσα» κάθε καλοκαίρι πραγματοποιεῖ σειρά πολιτιστικῶν, ἀθλητικῶν κ.ἄ. ἐκδηλώσεων, τὰ γνωστά καὶ καταξιωμένα πλέον «Γραμπούσια», τὰ ὁποῖα προσελκύουν πλῆθος κόσμου καὶ

συμβάλλουν στην πολιτιστική ανάπτυξη
 ως και την προβολή της Κισάμου. Τά έφε-
 ρεινά Γραμπούσια, όπως αναφέρεται στο
 Φυλλάδιο - Πρόσκληση των: «...είναι
 αφιερωμένα στην σεβαστή μορφή του
 νέου Μητροπολίτη μας κ.κ. Αμφιλοχίου
 μέ τις εϋχές και τις προσευχές για μία
 λαμπρή αρχιερατεία προς δόξαν Θεού,
 του Έθνους και της Ορθοδοξίας μας».

Έγκαίνια Ι.Ν. Αγ. Κωνσταντίνου και Έλένης στον Γαλουβά Λουσακιών

Στις 18 Αυγούστου έγιναν υπό του Σεβ.
 Μητροπολίτη μας τά έγκαίνια του Ι.
 Ναού Αγ.Κωνσταντίνου και Έλένης στον
 Γαλουβά Λουσακιών, ό όποιος ανηγέρθη
 μέ δαπάνες του κ. Γεωργιλαδάκη Ανδρέα
 και της οικογενείας αυτού, ως και
 εύσεβών κατοίκων της περιοχής.

Τιμή στον Γεώργιο Πυροβολάκη.

Στις 20 Αυγούστου ό Δήμος Καντάνου τί-
 μησε την μνήμη του μακαριστού Γεωργίου
 Πυροβολάκη, προέδρου επί σειρά έτων
 στην τότε κοινότητα Καντάνου, στά δύ-
 σκολα χρόνια μετά την Γερμανική κατοχή.
 Ό μεγάλος αυτός άνδρας εργάσθηκε μέ
 όλη την δύναμη της ψυχής του για την
 ανασυγκρότηση της Καντάνου μετά την
 όλοσχερή καταστροφή της από τούς Γερ-
 μανούς, την ύδροδότησή της, για την δη-
 μιουργία Γυμνασίου ως και άλλων
 πολλών ουσιαστικών έργων ύποδομής
 για την Καντάνο και την ευρύτερη πε-
 ριοχή. Ουσιαστική ύπήρξε και ή προ-
 σφορά και στήριξη του στό έργο της
 Μητροπόλεως και τό πρόσωπο του Σεβα-
 σμιωτάτου Γέροντος Μητροπολίτη Είρη-
 ναίου. Ό άνδριάντας πού στήθηκε στην
 κεντρική πλατεία της Καντάνου θά θυμί-
 ζει στις νεότερες γενεές την προσφορά
 και τό έργο του και θά λειτουργεί ως ύπό-
 δειγμα προσφοράς και θυσίας.

Δείπνο σεβασμού και τιμής προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Είρηναίο.

Τό έσπέρας της 22ας Αυγούστου, παρα-
 μονή της έορτής του Αγ. Είρηναίου Έπι-
 σκόπου Λουγδούνων προσφέρθηκε στην
 Ο.Α.Κ. δείπνο σεβασμού και τιμής προς
 τον Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Είρηναίο,

μέ την συμμετοχή τών Σεβ. Μητροπολιτών Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναίου, Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Ἀνθίμου, Ἀρκαδιοχωρίου - Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέου, τών μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας, ὡς καί ἄλλων προσκεκλημένων.

Ἐν μέσῳ πολλῆς συγκινήσεως ὁ Σεβ. Γέροντας Εἰρηναῖος μίλησε γιά τήν ζωή καί τήν πορεία του στήν Ἐκκλησία. Χαιρέτησαν καί εὐχήθηκαν οἱ παριστάμενοι Ἀρχιερεῖς, συνδαιτημόνες λαϊκοί ὡς καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε γιά ἄλλη μιά φορά τήν βαθύτατη εὐγνωμοσύνη, τόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη του πρός τό Σεπτό πρόσωπο, τό ἔργο καί τήν διακονία τοῦ Ποδυσέβαστου Γέροντος Εἰρηναίου, μαζί μέ τίς ἐγκάρδιες εὐχές του γιά μακροήμερευση.

Ἑορτή Ἁγ. Εἰρηναίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας

κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγ. Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνων, 23 Αὐγούστου, συμπροσευχήθηκε μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Εἰρηναίου εἰς τήν Θεία Λειτουργία τήν ὁποία τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖος εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τῶν Χανίων καί εὐχήθηκε καί στούς δύο ἑορτάζοντες Ἀρχιερεῖς ἔτη πολλὰ.

Ἑορτή Ἁγ. Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς

Στά Τσισκιανὰ Σελίνου ἑορτάστηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, στό μεγάλο προσκύνημά του στίς 24 Αὐγούστου ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἀμφιλοχίου καί μέ τήν συμμετοχή πλήθους προσκυνητῶν.

Ἑορτή Ἁγίου Τίτου.

Προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας συμμετεῖχε στήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Τίτου, πρώτου Ἐπισκόπου Κρήτης, στό Τυμπάκι, ὅπου ὡς γνωστόν στήν Γόρτυνα ὑπάρχει ἀρχαῖος Ναός του.

Μνήμη Ἐπισκόπου Ἀγαθαγγέλου Παπαδάκη. (1859-1928).

Ἡ Ἐνορία Σελλιδῶν, τοῦ Ἁγ. Βασιλείου Ρε-

καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

θύμνης, γενέτειρα τοῦ ἀπὸ Χερρονήσου, Ἐπισκόπου Λάμπης καί Σφακίων κ. Ἀγαθαγγέλου Παπαδάκη, τοποτηρητοῦ τῆς τότε Ἱ. Μητροπόλεως Κρήτης, τίμησε τὴν μνήμη του στίς 26 Αὐγούστου.

Μετά τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία ἱερούργησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος καί Ἀρκαλοχωρίου, Καστελίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέας, ἀκολούθησε μνημόσυνο, στό ὁποῖο ἔλαβαν μέρος καί οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Ἀνθιμος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος. Ἀκολούθησε ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀρκαλοχωρίου κ. Ἀνδρέου, ἀποκαλυπτήρια προτομῆς στόν αὐλαιο χῶρο τῆς Ἐκκλησίας καί γεῦμα, προσφορά τῆς Ἐνορίας.

Ἐκδήλωση μνήμης στήν Μαλαθύρο.

Τό μαρτυρικό χωριό τῆς Μαλαθύρου προσευχήθηκε καί μνημόνευσε στίς 27 Αὐγούστου τοὺς ἥρωές του, ἐξήντα στόν ἀριθμό, οἱ ὁποῖοι στίς 28 Αὐγούστου τοῦ 1944 ἐκτελέσθηκαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἀρνούμενοι νά προδώσουν τὴν πατρίδα τους, τὰ ἰδανικά καί τὰ πιστεύω τους. Ἀξία καί δικαία κάθε τιμὴ σέ τέτοιους ἥρωες.

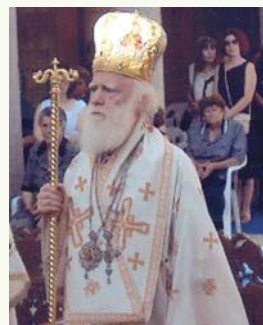
Μνήμη Ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Προφήτου Προδρόμου

Ἡ ἔρημος τοῦ Γκιῶνα στά Ροδωποῦ, ὅπου καί τό μεγάλο προσκύνημα τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ζωντάνεψε καί πάλι ἀπὸ τίς χιλιάδες τῶν προσκυνητῶν πού κατέκλυσαν τό μεγάλο του προσκύνημα, γιά νά ζητήσουν τὴν εὐλογία καί τὴν χάρη του, στήριξη καί δύναμη στό διάβα καί τὴν ἔρημο τῆς ζωῆς τους. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στόν Ἑσπερινό καί ἱερούργησε στή Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία κατ' ἔθος τελεῖται τίς πρῶτες πρωινές ὥρες.

Ἐκλογή νέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐξέλεξε τὴν 30 Αὐγούστου παμψηφεί τόν Σεβ. Μητροπολίτην Κυδωνίας & Ἀποκορώνου κ.κ. Εἰρηναῖον νέον Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης.

Στό ἐπόμενο τεῦχος μας θά κάνωμε ἐκτενῆ ἀναφορά στό μεγάλο αὐτό γεγονός τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

ΔΩΡΕΕΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Ένορία Παλαιοχώρας Σελίνου	400€
Έμμανουήλ καί Γεωργία Φιλιππάκη	200€
Ένορία Ποντικιανών Κισάμου	200€
Ένορία Παλαιοχώρας Σελίνου εἰς μνήμην Ἀριάδνης Βογιατζή-Κατσανεβάκη	100€
Ένορία Ἁγ. Μαρίας Κολυμβαρίου Κισάμου	500€
Ένορία Ἁγ. Γεωργίου Ραπανιανῶν Κισάμου	200€
Ένορία Δελιανῶν Κισάμου	300€
Αἶδес. Ἰωάννης Λουπασάκης	500€
Πρεσβυτέρα Χρυσή Κουτσαυτάκη εἰς μνήμη τοῦ συζύγου της Ἱερέως Γεωργίου Κουτσαυτάκη	300€
Αἶδес. Τίτος Σφακιωτάκης	400€
Ένορία Γαβαλομουρίου Κισάμου	200€
Ένορία Μοθιανῶν-Σκαφιώτου Κισάμου	150€
Ἐξωραϊστικός Σύλλογος Μοθιανῶν-Σκαφιώτου Κισάμου	200€
Ένορία Μυρτιδιωτίσσης Πλατάνου Κισάμου	300€
Γεώργιος Τερεζάκης εἰς μνήμην Δήμητρας Χουρδάκη	150€
Μαρία Τερεζάκη εἰς μνήμην Δήμητρας Χουρδάκη	50€
Ένορία Βουκολιῶν Κισάμου	200€
Ἄρχιμ. Ἀντώνιος Ρενιέρης	3.000€
Ένορία Βουτᾶ Σελίνου	150€
Εἰρήνη Σεργεντάνη	500€
Σύλλογος Κισαμπῶν-Σελινιωτῶν Ἀττικῆς	530€
Νικόλαος Ρεβελάκης	60€
Οἰκογένεια Ἥλια Κακαουνάκη εἰς μνήμη του	300€
Ἀνώνυμος	150€
Θεανῶ Προγούλη εἰς μνήμην συζύγου της καί γονέων της	50€
Ένορία Σούγιας Σελίνου	200€
Αἶδес. Ἰωάννης Ψαράκης	200€
Ἑταιρεία ΜΟΤΟRΟΙL Α.Ε.	20.000€
Αἶδес. Γεώργιος Ἀποστολάκης	100€
Ἀνώνυμος εἰς μνήμην Κωνσταντίνου Παπαδάκη	700€
Μπατῆ Εὐρφοσύνη εἰς μνήμην Κυριακῆς Μανδραλῆ	150€
Ένορία Συρκαρίου Κισάμου	300€
Ένορία Μονῆς Σελίνου	100€
Ένορία Παλαιοχώρας Σελίνου	300€
Ἱερό Προσκύνημα Ἁγ. Εὐτυχίου Τσισκιανῶν Σελίνου	300€
Ένορία Πλοκαμαϊανῶν Κισάμου	36€
Ἀνδρέας Γεωργιλαδάκης	200€
Δημήτριος Χριστοφοράκης	100€
Παρθενόπη Καμπουράκη	60€
Ἱερέυς Μιχαήλ Ἀμοργιανός	40€

Ἰθαρόν δότιν ἀγαπᾶ ὁ Θεός... (Β' Κορινθ. 9,7)

